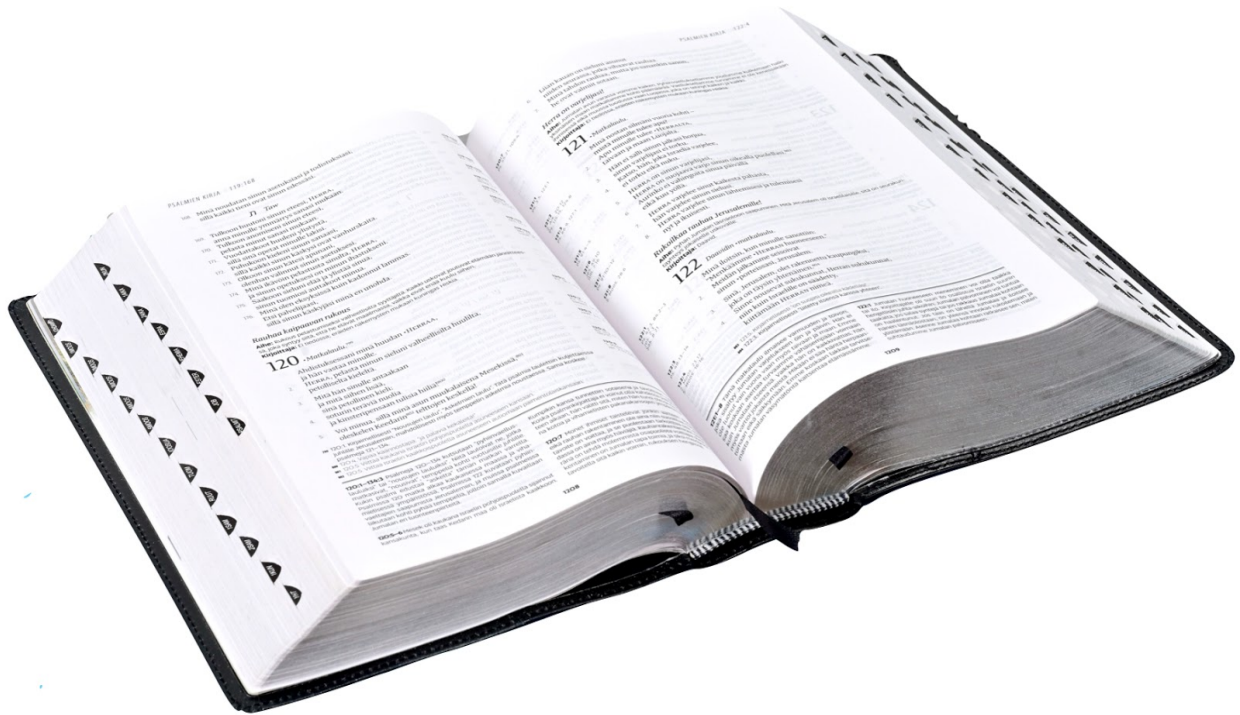

PSALMIT - KIRJA 4

Psalmit jakautuvat viiteen pienempään kirjaan, jotka sisältävät laajan kirjon heprealaisen runouden eri muotoja: ylistyslauluja, valituksia rukouksia, historiankuvauksia, mietiskelyä, kehotuksia, elämänohjeita ja jopa kirouksia vihollisille. Niissä näkyvät ajan runouden tyypilliset tehokeinot, joista yleisimpiä ovat parallelismi eli saman asian toistaminen hieman eri tavoin (24:1-2, 83:14), vastakkainasettelu (1:6, 90:6), vertauskuvat (42:2, 103:13) ja etenevät, sisällöllisesti nousevat säkeet (29:1-2, 103:20-22). Usein käytetään myös alkusointua eli allitteraatiotaja alfabeettisia runoja, joissa säkeiden alkukirjaimet seuraavat heprean aakkosia (34:2-23, 119:1—176).

<https://issuu.com/pasinpalstat>

- [PSALMIT - KIRJA 1](#)
- [PSALMIT - KIRJA 2](#)
- [PSALMIT - KIRJA 3](#)
- [PSALMIT - KIRJA 4](#)

Seinäjoen helluntaiseurakunnan

Nettityöntekijä, Pasi Kallio

www.pasikallio.com

www.pasikallio.com/pasinpalstat

facebook.com/groups/pasinpalstat

Psalmi 90:1-17 - Neljäs kirja 90-106

Ihmiselämän katoavaisuus

Olemme päässeet Psalmien kirjoissa neljänteen kirjaan, joka alkaa Mooseksen rukouksella. Tämä Psalmien kirja muistuttaa meitä siitä, että meidän tulee ymmärtää asemamme kristittyinä ja kunnioittaa Jumalaa.

1. Mooseksen, Jumalan miehen, rukous.

Herra, Sinä olet meidän turvamme polvesta polveen. 2. (Jo) ennen kuin vuoret syntyivät, ennen kuin maa ja maanpiiri saivat alkunsa [*ennen kuin loit maan ja maanpiirin], Sinä olit. Jumala, ajasta aikaan [*iankaikkisesta iankaikkiseen] Sinä olet.

3. Sinä annat ihmisten tulla maaksi jälleen [*Sinä palautat ihmiset tomuun] ja sanot: "Palatkaa tomuun, Aadamin lapset. [*Palatkaa, te ihmisten lapset]" 4. Tuhat vuotta on sinulle [*silmissäsi] (kuin yksi päivä,) kuin eilinen päivä, mailleen mennyt [joka kiitti ohi], kuin öinen vartiohetki.

Jumala ei ole ajan rajoittama. Häntä eivät rajoita ajallisuuden kaltaiset asiat. Hän on ikuinen ja siksi Hänen varaansa voi laskea elämänsä päivät.

5. Me katoamme kuin uni aamun tullen [*Sinä huuhdot heidät pois kuin unen], kuin ruoho, joka hetken kukoistaa, [*Ihmiset ovat kuin aamulla versova ruoho:] 6. joka vielä aamulla viheriöi mutta illaksi kuivuu ja kuihtuu pois. [*aamulla se kasvaa ja puhkeaa kukkaan, mutta illalla se leikataan, ja se lakastuu.]

7. Sinun vihasi musertaa meidät [*Näin me katoamme Sinun vihasi voimasta], kiivautesi saa meidät järkkymään [*kauhistuttaa meitä]. 8. Sinä otat syntimme silmiesi eteen [*Sinä asetat pahat tekomme eteesi], salaisetkin synnit Sinä paljastat katseellasi. [*salaiset syntimme kasvojesi valoon]

Kaikki on avointa Jumalan edessä - salaisimmatkin syntimme. Hän tietää ja näkee sellaisetkin synnit, joita emme edes tiedä tehneemme.

- "Mutta kuka huomaa kaikki erehdyksensä? Puhdista minut rikkomuksistani, niistäkin, joita en itse näe [*salaisista synneistä]." Ps.19:13

Jumalan syvä tahto on kuitenkin antaa anteeksi. Hän rakastaa ihmistä ja Hänellä on hyvä tahto ihmisiä kohtaan. Siksi uskallamme lähestyä Häntä syntisyydestämme huolimatta. Jeesus Kristus on lunastanut meidät täysin vapaiksi - eikä Jumala tuomitse meitä. Hän armahtaa meidät Kristuksen haavojen tähden.

Jumala odottaa kuitenkin ihmiseltä rehellisyyttä ja avoimuutta. Meidän on tunnustettava syntisyytemme ja vähäisyytemme nöyrästi Hänen edessään. Vaikka emme kykene vastustamaan aina syntiä, on kuitenkin oltava riittävän nöyrä, että kykenee tunnustamaan heikkoutensa ja lankeavaisuutensa. Jumala tietää luojanamme kyllä, mitä tekoa me olemme. Ei Hän muuta vaadi, ja jos vaatisikin, Hän antaa kyllä siihen voiman. Tehtävämme on uskossa ojentautua Jumalaa kohti ymmärtäen, että Hän ainoastaan voi meidät pelastaa.

9. Vihasi alla meidän päivämme vaipuvat [*Kaikki päivämme kuluvat Sinun vihasi alla], vuotemme haihtuvat kuin henkäys [*huokaus]. 10. Seitsemänkymmentä on vuosiemme määrä [*elinpäivämme], tai kahdeksankymmentä, jos voimamme kestää. Ja kaikki niiden meno on vain turhuutta ja vaivaa [*Ja parhaimmillaankin ne ovat vaivaa ja turhuutta], [+Sillä]ne kiitävät ohitse [*ohi], ja me lennämme pois. 11. Kuka tuntee vihasi (koko) ankaruuden [*voiman]? Kuka kylliksi pelkää Sinun kiivauttasi [*Sinun kiivautesi, että hän pelkäisi sinua?]? 12. Opeta meille, miten lyhyt on aikamme [*Opetä meitä laskemaan päivämme oikein], että saisimme viisaan sydämen.

Elämän katoavaisuutta on hyvä ymmärtää. Se auttaa meitä elämään tässä hetkessä, mutta myös näkemään tulevaisuuden ja toivon Jumalan taivaassa. Millaisia askeleita voisimme ottaa tänään, kulkiessamme kohti ikuista päämääräämme?

13. Herra, käänny jo puoleemme. [palaa takaisin!] Kuinka kauan (vielä viivyt)? Armahda (meitä,) palvelijoitasi! 14. Ravitse meitä armollasi (joka) aamu [*aamuisin], niin voimme iloita elämämme päivistä [*niin me riemuitsemme ja iloitsemme kaikkina päivinä]. 15. Niin kuin annoit murheen, anna meille ilo [*Ilahduta meitä yhtä monta päivää kuin olet nöyryyttänyt meitä] yhtä monena vuotena kuin vaivamme kesti [*olemme kokeneet pahaa]. 16. Anna palvelijoidesi [*Saakoot palvelijasi] nähdä suuret [*Sinun] tekosi, anna lastemme nähdä kunniasi loisto [*ja heidän lapsensa Sinun kunniasi]. 17. Herra, meidän Jumalamme, ole lempeä meille [*Olkoon yllämme Herran, meidän Jumalamme, suosio.], anna töillemme menestys, siunaa kättemme työt. [*Vahvista kättemme työ, niin, vahvista meidän kättemme työ!]

Tämän lyhyen elämän kannattaa elää mahdollisimman hyvin. Olemme Hänen kuvanaan tässä ajassa toinen toisillemme - kertoaksemme, miten Hänen rakkautensa ja armonsa riittää pelastamaan jokaisen ihmisen ikuiselta kadotukselta. Vaikka emme näkisi tässä ajassa täydellisesti Jumalan suunnitelmaa oman elämämme varalle, se selviää kerra ikuisuudessa. Voin luottaa siihen, että tulen tekemään sen kaiken, mikä on Jumalan tahto

elämäni päivinä. Voin antautua sille uskossa ja luottamuksessa. Herra kyllä kykenee toteuttamaan minussa Hänen tahtonsa.

Tahdothan sinäkin antautua palvelemaan Jumalaa ja Hänen valtakuntaansa koko elämälläsi - rakastaen ja kunnioittaen Hänen suunnitelmiaan elämäsi varrelle?

Psalmi 91:1-16

Korkeimman suojelus

Tämä Psalmi on monelle Jumalaan uskovalle rakas. Psalmi antaa lohtua ja toivoa lukijoilleen. Jumalan käsissä olet turvassa. Jumalaa rukoileva saa nähdä, että Jumala auttaa häntä.

1. Se, joka asuu Korkeimman suojassa [*Joka Korkeimman suojassa istuu] ja yöpyy Kaikkivaltiaan varjossa, 2. sanoo näin [*sanoo Herralle]: "Sinä, Herra, olet linnani ja turvapaikkani [*turvani ja linnani,]. Jumalani, Sinuun minä turvaan [*minun Jumalani, johon minä luotan]."

3. Herra pelastaa sinut linnustajan ansasta [*Hän päästää sinut linnustajan ansasta] ja pahan sanan vallasta [*surmaavasta rutosta]. 4. Hän levittää siipensä yllesi [*Sulillaan Hän suojaa sinua], ja sinä olet turvassa niiden alla [*Hänen siipiensä alla sinä saat turvan]. Hänen uskollisuutensa on sinulle muuri ja kilpi [*totuutensa on kilpi ja suojus]. 5. Et pelkää yön kauhuja etkä päivällä lentävää nuolta, 6. et ruttoa, joka liikkuu pimeässä, et tautia, joka riehuu [*tekee tuhojaan] keskellä päivää.

Voimme uskoa asioittemme keskellä, että Jumala on pelkojamme suurempi. Tällaista turvaa kokee hän, joka "istuu" ja "yöpyy" Hänen kanssaan.

7. Vaikka viereltäsi kaatuisi tuhat miestä [*Kaatukoon tuhat sivultasi] ja ympäriltäsi kymmenentuhatta [*kymmenentuhatta oikealta puoleltasi], sinä säästyt [*mutta sinuun ei satu]. 8. Saat omin silmin [+katsella ja] nähdä, miten kosto kohtaa jumalattomia [*kuinka jumalattomille kostetaan]. 9. Sinun turvanasi on Herra [*sillä sinä ajattelet: "Sinä, Herra, olet minun turvani."], sinun kotisi on Korkeimman suojassa [*Korkeimman sinä olet ottanut turvapaikaksesi]. 10. Onnettomuus ei sinuun iske [*Ei kohtaa sinua onnettomuus], mikään vitsaus ei

uhkaa [*lähesty] sinun majaan. 11. Hän antaa enkeilleen käskyn [*sinusta käskyn] varjella sinua, missä ikinä kuljet [*kaikilla teilläsi],

Enkelien yksi tehtävistä on suojella ja varjella ihmistä.

- "Eivätkö enkelit ole **palvelevia henkiä**? Heidät lähetetään palvelemaan **niitä**, jotka saavat osakseen autuuden." Hepr.1:14
- Voimme löytää Raamatusta useita kertomuksia suojelusenkeleistä, jotka rohkaisevat, lohduttavat ja auttavat hädän hetkellä.
  - **Elia pakenee Iisebeliä:** "Hän paneutui makuulle ja nukkui kinsteripensaan alla. Yhtäkkiä enkeli kosketti häntä ja sanoi: 'Nouse ja syö!'" 1.Kun.19:5
  - **Daniel leijonien luolassa:** "Minun Jumalani on lähettänyt enkelinsä ja sulkenut leijonien kidat, niin etteivät ne ole minua vahingoittaneet, sillä minut on havaittu viattomaksi hänen edessään enkä ole rikkonut sinuakaan vastaan, kuningas." Dan.6:23
  - **Jeesuksen opetuksessa:** "Katsokaa, ettette halveksi yhtäkään näistä pienistä. Sillä minä sanon teille, että heidän enkelinsä taivaissa katselevat aina minun taivaallisen Isäni kasvoja." Matt.18:10
  - **Enkelit ottavat vastaan kuoleman hetkellä:** "Sitten köyhä kuoli, ja enkelit veivät hänet Abrahamin helmaan." Luuk.16:22
  - **Pietari vapautuu vankilasta:** "Yhtäkkiä hänen edessään seiso i Herran enkeli, ja vankihuoneessa loisti valo. Enkeli herätti Pietarin tönäisten häntä kylkeen ja sanoi: 'Nouse nopeasti!' Silloin kahleet putosivat hänen käsistään." Apt.12:7
- Enkelit toimivat myös toisinaan sanansaattajina:
  - **Pako Egyptiin:** "Kun tietäjät olivat lähteneet, Herran enkeli ilmestyi unessa Joosefille ja sanoi: 'Nouse, ota mukaasi lapsi ja hänen äitinsä ja pakene Egyptiin. Pysy siellä, kunnes minä sinulle toisin ilmoitan, sillä Herodes aikoo etsiä lasta surmataksesi hänet.'" Matt.2:13
  - **Paavali myrskyn kourissa:** "Tänä yönä näet vieressäni seiso sen Jumalan enkeli, jonka oma minä olen ja jota minä myös palvelen. Hän sanoi: 'Älä pelkää, Paavali. Sinun on mentävä keisarin eteen, ja Jumala on lahjoittanut sinulle kaikki, jotka purjehtivat kanssasi.'" Apt.27:23-24
- Enkelit ovat harvoin silmin nähtäviä
  - **Bileamin aasi:** "Silloin Herra avasi Bileamin silmät, niin että hän näki Herran enkelin seisovan tiellä paljastettu miekka kädessään. Bileam kumartui kasvoilleen maahan ja osoitti kunnioitusta." 4.Moos.22:31
  - **Syyrialaiset vainoavat Elisaa:** "Kun Jumalan miehen palvelija aamulla nousi ja meni ulos, kaupungin ympärillä oli kaikkialla sotilaita, hevosia ja vaunuja. Palvelija sanoi Elisalle: 'Voi, herrani! Mitä me nyt teemme?' 'Älä pelkää', Elisa vastasi, 'meillä on puolellamme enemmän väkeä kuin heillä.' Hän rukoili Herraa ja sanoi: 'Herra, avaa hänen silmänsä, jotta hän näkisi.' Herra avasi palvelijan silmät, ja hän näki, että vuori Elisan ympärillä oli tulisia hevosia ja vaunuja täynnään." 2.Kun:6:15-17
  - **Paimenet kedolla:** "Sillä seudulla oli paimenia yöllä ulkona vartioimassa laumaansa. Yhtäkkiä heidän edessään seiso Herran enkeli, ja Herran kirkkaus ympäröi heidät. Pelko valtasi paimenet, mutta enkeli sanoi heille: 'Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille ilosanoman, suuren ilon koko kansalle. Tänään on teille Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja. Hän on Kristus, Herra.'" Luuk.2:8-11

12. ja he kantavat sinua käsillään, ettet loukkaa jalkaasi kiveen.

Saatana käyttää myös ovelasti Raamattua lainaten tämän Psalmin sanoja: "Sitten Paholainen vei Hänet pyhään kaupunkiin, asetti Hänet temppelin harjalle ja sanoi: 'Jos olet Jumalan Poika, niin heittäydy alas, sillä on kirjoitettu: 'Hän antaa enkeilleen

käskyn Sinusta' ja 'He kantavat Sinua käsillään, ettet loukkaisi jalkaasi kiveen.' 'Jeesus sanoi hänelle: 'On myös kirjoitettu: 'Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi.'"' Matt.4:5-7 ja Luuk.4:9-12

13. Sinä poljet jalkoihisi leijonan ja kyyneen [*Sinä kuljet leijonan ja kyykäärmeen yli], tallaat maahan jalopeuran [*sinä tallaat jalkoihisi nuoren leijonan] ja lohikäärmeen.

14. Herra sanoo: "Minä pelastan hänet, koska hän turvaa Minuun [*hän on kiintynyt Minuun]. Hän tunnustaa Minun nimeäni, siksi suojelen häntä [*Minä vien hänet turvaan, koska hän tuntee Minun nimeni]. 15. Kun hän huutaa Minua, Minä vastaan [*Hän huutaa Minua avukseen, ja Minä vastaan hänelle.]. Minä olen hänen tukenaan ahdingossa [*olen hänen kanssaan ahdistuksessa], pelastan hänet ja nostan taas kunniaan [*Minä vapautan hänet ja kunnioitan häntä]. 16. Minä annan hänelle kylläisesti elinpäiviä [*Minä tyydytän hänet pitkällä iällä], hän saa nähdä, että Minä autan häntä [*ja suon hänen nähdä valmistamani pelastuksen]."

"Hän antaa sinusta käskyn varjella sinua kaikilla teilläsi" - lohduttakoon ja rohkaiskoon sinua. Hän on luvannut viedä sinut turvaan, koska tunnet Hänen nimensä. Vaikka tässä ajassa kohtaisimmekin toisinaan koettelemuksia, Herra auttaa niissä. Lopulta kuitenkin kerran taivaassa Hänen luonaan on kaikki hyvin. On lohdullista tietää, että Jumala varjelee omiaan myös suuren ahdistuksen ja pelon aikoina.

- *"Vanhurskaat huutavat, ja Herra kuulee ja vapahtaa heidät kaikista heidän ahdistuksistaan. Lähellä on Herra niitä, joilla on särjetty sydän, ja Hän pelastaa ne, joilla on murtunut mieli. Monta on vanhurskaalla kärsimystä, mutta Herra vapahtaa hänet niistä kaikista." Ps.34:18-20*

Psalmi 92:1-16

Vanhurskas kukoistaa

"*Tyhmä ei tätä käsitä*" - lauseen ymmärtävät Jumalaa todella tuntevat ihmiset. He eivät käsitä, mitä on Jumalan hyvyys ja uskollisuus, Hänen armonsa ja loputon rakkautensa. He eivät ymmärrä, miten hyvä on olla Jumalan oma - Hänen lapsensa. Heidän oma ylpeytensä estää heitä kokemasta ja maistamasta, miten hyvä on Herra.

1. Psalmi, sapattilaulu [*sapatinpäivän laulu].
2. Hyvä on kiittää Herraa, laulaa ylistystä Sinun nimellesi, [+Sinä] Korkein.
3. Hyvä on aamulla kertoa [*julistaa] armostasi ja illalla [*yön tullen] uskollisuudestasi [*Sinun uskollisuuttasi]

Kiitollisuutemme Jumalaa kohtaan tulisi olla huulillamme joka päivä, ei vain juhlakokouksissa tai kohdatessamme uskovia. "*Kiittäkää joka tilassa*" jatkuu Raamatun teemana myös Uudessa Testamentissa.

- "*Rukoilkaa lakkaamatta. **Kiittäkää joka tilanteessa, sillä sitä Jumala tahtoo** teiltä Kristuksessa Jeesuksessa.*" 1.Tess.5:17-18*
- "*Laulakaa ja soittakaa sydämestänne Herralle **kiittäen aina kaikesta** Jumalaa ja Isää Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä.*" Ef.5:19-20*

Kiitoksesta ja kiitollisuudesta voi tulla erittäin miellyttävä elämäntapa, joka vaikuttaa myönteisyyttä niin omaan itseensä, kuin kohtaamiimme ihmisiin. Kiitollisuus tekee meistä myönteisempiä, armollisempia, rakastavampia ja nöyrempiä ihmisiä.

4. harpun ja lyyran sävelin, kymmenen kielen helkkyessä [*kymmenkielisen soittimen säestyksellä].
5. Herra, Sinä ilahdutat [*olet ilahduttanut] minua teoillasi, minä riemuitsen Sinun kättesi töistä.

6. Kuinka suuret ovatkaan Sinun tekosi, Herra, kuinka [+sangen] syvät Sinun ajatuksesi!
7. Tyhmä ei sitä käsitä [*Järjetön mies ei tätä tiedä], mieletön ei sitä [*eikä tyhmä tätä] ymmärrä.
8. Vaikka jumalattomat rehottavat kuin ruoho, vaikka väärintekijät (nyt) kukoistavat, he tuhoutuvat, katoavat ikiajoiksi [*se koituu heidän ikuiseksi tuhokseen].
9. [+Mutta] Sinä, Herra, olet iäti Korkein [*ikuisesti korkea].
10. [+Totisesti] Sinun vihollisesi [+Herra, totisesti,] sortuvat [*hukkuvat], Sinun vihollisesi sortuvat [*hukkuvat], Herra, kaikki väärintekijät joutuvat hajalle [*hajalleen].

11. Mutta minun voimani [*sarveni] kohoaa [*Sinä kohotat] kuin villihärän sarvi [*sarvet], Sinä voitelet minut [*minut voidellaan] tuoreella öljyllä.
12. Minä saan nähdä vihollisteni kärsivän tappion, saan kuulla vastustajieni aikeiden luhistuvan [*Silmäni katsovat vainoojiani, korvani kuulevat, kun pahat nousevat minua vastaan].
13. Hurskaat kukoistavat [*Vanhurskas kukoistaa] kuin palmupuu, kasvavat korkealle [*hän kasvaa] kuin Libanonin setrit.
14. Heidät on istutettu Herran temppeliin [*Ne, jotka on istutettu Herran huoneeseen], he kukoistavat Jumalamme esipihoilla [*meidän Jumalamme esipihoissa].

Kirjoittaja näki uskovat ryhdikkäinä, vahvoina ja hedelmällisinä, sellaisina, joita ei olosuhteiden tuulet horjuta. Juurtuminen Jumalan sanaan - yhdessä Hänen todellisen tuntemisensa kanssa - saattaa meidät osallisuuteen tästä hengellisestä elinvoimaisuudesta.

- "Siunattu se mies, joka luottaa Herraan ja jonka turvana Herra on. Hän on kuin veden partaalle istutettu puu, joka levittää juurensa puroon asti. Ei se pelästy helteen tuloa, vaan sen lehdet pysyvät vihreinä. Kuivanakaan vuonna **ei sillä ole hätää eikä se lakkaa tekemästä hedelmää.**" Jer.17:7-8*
- "Minä olen viinipuu, te olette oksat. Se, **joka pysyy Minussa ja jossa Minä pysyn, kantaa paljon hedelmää, sillä ilman Minua te ette voi** tehdä mitään." Joh.5:5*
- "**Pysykää minussa**, niin **minä pysyn** teissä. Niin kuin oksa ei itsestään voi kantaa hedelmää, ellei se pysy viinipuussa, niin **ette tekään, ellette pysy minussa.**" Joh.15:4*
- "Siinä Minun Isäni kirkkaus tulee ilmi [Tai: "Minun Isäni saa kunnian"], että **te kannatte** paljon hedelmää ja niin **osoitate** olevanne Minun opetuslapsiani." Joh.15:8*
- "**Tehkää hedelmää**, jossa kääntymyksenne näkyy ["tehkää parannuksen soveliaita hedelmiä" *kr38]." Matt.3:8*
- "Samoin on teidän laitanne, veljeni. Kristuksen kuolemassa te hänen ruumiinsa jäseninä olette kuolleet vapaiksi laista ja kuulutte nyt toiselle, Hänelle joka on herätetty kuolleista. **Näin me kannamme hedelmää Jumalalle.**" Room.7:4

15. Vielä vanhoinakin he ovat voimissaan [*Vielä vanhuudessaan he tuottavat hedelmää], versovat ja vihannoivat, [*ovat reheviä ja tuoreita] 16. kertovat Herran oikeamielisyydestä [*ja julistavat, että Herra on oikeamielinen,]. Herra on minun turvakallioni, Hän ei vääryyttä tee [*Hän, minun kallioni, jossa ei ole vääryyttä].

Kunnian antaminen Herralle ei ole rajattu ainoastaan nuorille ihmisille. Usein jo iäkkäät ihmiset ovat elämäkokemuksessa kasvaneet ja oppineet, kuinka armollinen ja rakastava on Herra. He ovat jo käsittäneet, ettei inhimillinen kiuhkottaminen johda mihinkään. Hedelmä kannetaan Jeesuksen kanssa. He ovat ymmärtäneet, että Jumalan ylistyksessä, kiitoksessa ja Häntä rakastaen, he saavat täytyä yhä uudelleen rikkaalla ja uudistavalla Jumalan voimalla. Tämä voima heissa on Pyhän Hengen voimaa ja tuossa voimassa he kantavat hedelmää vanhasta iästään huolimatta. Vanhemmilta ihmisiltä ja kauan uskossa vaeltaneilta voikin saada paljon viisautta ja rohkaisua omaan uskontaipaleeseen.

- "He ovat istutetut Herran huoneeseen, he viheriötsevät meidän Jumalamme kartanoissa. Vielä vanhuudessaan he tekevät hedelmää, ovat mehevät ja vihannat ja julistavat, että Herra on vanhurskas, Hän, minun kallioni, ja ettei Hänessä vääryyttä ole." Ps.92:14-16 [*kr38]

Psalmi 93:1-5

Herra on kuningas

Voiko Jumalan suuruutta ja mahtavuutta kyllin kuvata sanoin? Ymmärrämmekö vähääkään, miten pyhä Hän on? Voisiko meistä näkyvä kuva muistuttaa vähääkään Jumalan kuvaa? Olemmeko todella Hänen kirjeensä toisille ihmisille tässä ajassa? - Näitä kysellen, tunnen ihmisen pienuutta ja vähäisyyttä, kuitenkin tietäen, että Jeesuksen Kristuksen lunastuksen ja sovitustyön kautta saamme olla armon perillisiä ja Jumalan lapsia. Jeesuksen tähden saamme ylistää Hänen pyhää nimeään. Kristuksen tuoma vanhurskautus julistaa meille joka päivä syyttömyyttä ja puhtautta. Kaikukoon ylistyslaulumme kirkkaana ja voimakkaana Hänen voittonsa tähden! Yhä edelleen perkeleen teot ovat tyhjiksi tehdyt - Jeesuksen valloittavassa nimessä!

- **"Olettehan te selvästi Kristuksen kirje,** jonka kirjoittamisen Hän uskoi meille. Tätä kirjettä ei ole **kirjoitettu** musteella vaan **elävän Jumalan Hengellä,** ei kivitaluihin vaan **ihmissydämiin.**" 2.Kor.3:3
- "Jos meidän julistamamme evankeliumi on peitossa, se on peitossa niiltä, jotka joutuvat kadotukseen. Tarkoitan niitä, joiden mielen tämän maailman jumala on sokaissut, niin että **he epäuskossaan eivät näe Kristuksen evankeliumin kirkkaudesta säteilevää valoa,** Kristuksen, joka on **Jumalan kuva.** Emmehän me **julista** sanomaa itsestämme vaan **Jeesuksesta Kristuksesta:** Jeesus on Herra, ja Hän on lähettänyt meidät palvelemaan teitä. Jumala, joka sanoi: "Tulkoon pimeyteen valo", valaisi itse meidän sydämemme. Näin **Jumalan kirkkaus,** joka **säteilee Kristuksen kasvoilta,** opitaan **tuntemaan,** ja **se levittää valoaan.** Tämä aarre on meillä **saviastioissa,** jotta nähtäisiin tuon **valtavan voiman** olevan **peräisin Jumalasta** eikä meistä itsestämme." 2.Kor.4:3-7

Herra on kuningas! Mahti on Hänen viittanaan [*Hän on pukeutunut loistoon], Hän on vyöttäytynyt, kietonut vyötäisilleen voiman [*pukeutunut, vyöttäytynyt voimaan. Sen tähden maanpiiri pysyy lujana, se ei horju.]*! 2. Sinun valtaistuimesi on luja [*vahva], se on ollut luja halki aikojen. Sinä olet ollut iäti [*hamasta ikuisuudesta olet Sinä]. 3. Virrat pauhaavat, Herra, virrat pauhaavat kohisten, virrat pauhaavat ja jylisevät [*Virrat nostavat, Herra, virrat nostavat äänensä, virrat nostavat kuohunsa]. 4. Mahtava on meren aallokko, mahtavampi vaahtopäinen myrsky [*Mutta mahtavampi kuin suurten, valtaviin vetten pauhina], mahtavin on korkeuden Herra [*mahtavampi kuin meren kuohut on Herra korkeudessa.]*! 5. Sinun säädöksesi, Herra, ovat lujat ja varmat [*todistuksesi ovat täysin luotettavat], pyhänä hohtaa Sinun temppelisi ajasta aikaan [*Pyhyys kaunistaa Sinun huonettasi kautta aikojen, Herra].

Tämä Psalmi kehottaa vihkiytymään Jumalalle ja kasvamaan kohti Hänen pyhyyttään. Jumalan Sana kehottaa: "Olkaa pyhät, sillä Minä, Herra, teidän Jumalanne, olen pyhä." (3.Moos.19:2)

Psalmi 94:1-23

Herra on koston Jumala

Voitko luottaa asiasi Herran käsiin? Kun tulee tilaisuus kostaa ja osoittaa itse olevan oikeassa, voisimmeko silloin hillitä itsemme ja vain siunata "vihollista"?

- "Älkää kostako kenellekään pahaa pahalla. Pyrkikää siihen, mikä on hyvää kaikkien ihmisten silmissä. Jos on mahdollista ja jos se teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien ihmisten kanssa. Älkää itse kostako, rakkaani, vaan antakaa sijaa Jumalan vihalle, sillä on kirjoitettu: "Minun on kosto, minä maksan takaisin, sanoo Herra." Room.12:17-19
- "Älkää kostako pahaa pahalla älkääkä herjausta herjauksella. Päinvastoin siunatkaa, sillä siihen teidät on kutsuttukin, että perisitte siunauksen." 1.Piet.3:9

Jumala on rakkaus - silloinkin, kun Hän tuomitsee jumalattoman ja ylpeän ihmisen ansaitsemaansa kohtaloon. Rakkaudessaan Hän tarjoaa tänään mahdollisuutta tehdä parannusta - tunnustaa ja hyljätä syntisen tavan elää. Hänen Henkensä valaisee ymmärrystämme ja käsitystämme siitä, miten syntisiä me olemme. Mutta Hänen Henkensä johtaa meidät myös Jeesuksen ristin juurelle, anteeksiannon äärelle. Hänen verensä vanhurskauttaa meidät, ja siksi ei ole mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa ovat.

1. Herra, koston Jumala, koston Jumala, saavu jo [*ilmesty kirkkaudessa]!
2. Nouse, maailman [*maan] tuomari, maksa ylvästelijöille [*ylpeille] heidän tekojensa [*ansionsa] mukaan. 3. Kuinka kauan, Herra, annat jumalattomien pitää iloaan [*jumalattomat saavat iloita]? 4. Kuinka kauan he saavat rehennellä, syytää suustaan julkeita sanoja? [*He syytävät sanoja, puhuvat röyhkeästi, he ylpeilevät, kaikki nuo väärintekijät.] 5. Herra, he sortavat [*runtelevat] Sinun kansaasi, polkevat alleen Sinun omiasi [*perintöosaasi]. 6. He murhaavat [*tappavat] leskiä ja orpolapsia [*murhaavat orpoja], (surmaavat maassaan asuvia) muukalaisia 7. ja sanovat: "Ei Herra (tätä) näe, ei Jaakobin Jumala (tätä) huomaa."

8. Milloin te mielettömät tulette järkiinne? [*Ymmärtäkää, te kansan järjettömät,] Te tyhmistä tyhmimmät! [*te typerykset, milloin tulette järkiinne?] (Miettikää vähän.) 9. Hän, joka on luonut [*istuttanut] korvan - Häinkö ei kuule? Hän, joka on tehnyt [*luonut] silmän - Häinkö ei näe? 10. (Hän, joka opettaa

kaikkia ihmisiä,) Hän, joka ohjaa maailman kansoja [*kurittaa kansoja] - Hänkö ei rankaise [*Hänkö ei nuhtelisi, Hän, joka antaa ihmiselle ymmärrystä]? 11. Herra tuntee ihmisten suunnitelmat [*ajatukset]: ne raukeavat tyhjiin [*ne ovat turhuutta].

12. Hyvä on sen osa, jota Sinä, Herra, kasvatat [*Onnellinen se mies, jota Sinä, Herra, kuritat] ja jolle (Sinä) opetat lakiasi. 13. Pahana päivänä Sinä varjelet häntä [*antaaksesi hänelle rauhan pahoina päivinä], kun hauta jo aukeaa sille, (joka rikkoo lakiasi) [*kunnes jumalattomalle on kaivettu hauta].

On Jumalan rakkautta, että Hän kurittaa ja kasvattaa. Ojentamisen ja nuhtelun saaminen ei ole mieluisaa, puhumattakaan rangaistuksesta, mutta kuitenkin Jumala tietää, mikä on meille parhaaksi. Siihen voi luottaa joka hetki.

- *"Mikään kuritus ei tosin sillä kertaa näytä olevan iloksi vaan murheeksi, mutta jälkeensä se antaa hedelmänään vanhurskauden ja rauhan niille, joita on sen avulla harjoitettu."* Hepr.12:11*

14. Herra ei hylkää omiaan [*kansaansa], ei Hän jätä kansaansa [*perintöosaansa]. 15. [+Sillä] Oikeus tulee [*noudattaa] jälleen voimaan [*vanhurskautta], rehellisyys palaa ihmisten sydämiin [*ja kaikki oikeamieliset seuraavat sitä].

16. Kuka asettuu [*nousee] rinnalleni [*puolelleni] lainrikkajia [*pahoja] vastaan? Kuka puolustaa minua [*asettuu rinnalleni] pahantekijöitä vastaan [*väärintekijöitä vastustamaan]? 17. Ellei Herra olisi (tullut) avukseni [*apunani], asuisin jo [*sieluni asuisi kohta] hiljaisuuden maassa. 18. Aina kun olin vähällä kaatua [*Kun sanon: minun jalkani horjuu], Sinun armosi, Herra, oli minun tukenani [*tukee minua]. 19. Kun huolet painavat mieltäni [*Kun minulla on paljon huolia sisimmässäni], saan Sinulta lohdun ja ilon [*Sinun lohdutuksesi ilahduttaa sieluani].

20. Sinäkö tukisit turmeltuneita tuomareita [*Onko yhteyttä sinulla ja turmeltuneella tuomioistuimella], jotka lain varjolla tekevät konnantöitään! [*jossa lain varjolla tehdään vääryyttä,] 21. He vehkeilevät viatonta vastaan [*ahdistetaan vanhurskaan sielua] ja tuomitsevat syyttömän kuolemaan. [*ja viaton tuomitaan syylliseksi?] 22. Mutta Herra on minun linnani [*Herrasta on tullut minulle turvapaikka], Jumala on turvakallioni [*Jumalastani suojakallio]. 23. Hän kostaa heille heidän rikoksensa [*Hän kääntää heidän pahuutensa heitä itseään vastaan], lyö

heitä [*tuhoaa heidät] heidän pahuutensa tähden. Herra, meidän Jumalamme, tuhoaa heidät.

Tiesitkö, että Jumalan "kosto on oikeasti suloinen"? - Jumala nimittäin tietää, mikä kasvattaa ihmisen luonnetta parempaan suuntaan ja Hän tietää kyllä, miksi "vihollinen" käyttäytyy niin kuin käyttäytyy. Joskus voi olla jopa niin, että "vihollinen" on laitettu koettelemaan ja vahvistamaan uskoamme, nimittäin vaikeuksien keskellä usko realisoituu ja se, mikä on aitoa uskoa, kestää kyllä pahimmatkin myrskyt. Aito usko tietää, ettei mikään voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta.

- *"Näissä kaikissa me kuitenkin saamme täydellisen voiton hänen kauttaan, joka on meitä rakastanut. Olen näet varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, eivät enkelit eivätkä henkivallat, ei mikään nykyinen eikä mikään tuleva, eivät voimat, ei korkeus eikä syvyys eikä mikään muu luotu voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme."* Room.8:37-39*

Psalmi 95:1-11

Herra on suuri Jumala

Jumala on mittaamattoman suuri. Me emme ihmisinä pysty sitä käsittämään emmekä ymmärtämään. Psalmin kirjoittaja tiesi, mikä on asemamme Hänen edessään. Emme voi muuta, kuin ylistää ja palvoa Häntä. Mitä enemmän tunnemme Jumalaa ja Hänen pyhyyttään, sitä pienemmäksi tunnemme itsemme. Hänen edessään paljastuu todellisuus syntisyydestämme. Se on kannettava risti - tulla tietoisiksi siitä, että tarvitsee Jeesuksen sovitustyötä - joka hetki. Se tekee nöyräksi ja pieneksi, mutta se pelastaa sielumme hukkimasta ikuiseen kadotukseen. *Ylistäisitkö Häntä, joka ainoastaan voi sielusi pelastaa?*

1. Nyt iloiten laulakaa Herralle [*Tulkaa, laulakaamme iloiten Herralle], kohottakaa Hänelle riemuhuuto, Hän on meidän turvakalliomme. [*kohottakaamme riemuhuuto pelastuksemme kalliolle!] 2. Tulkaa [*Käykäämme] Hänen kasvojensa eteen (ja) kiittäkää [*kiittäen], virittäkää Hänelle riemuvirsi! [*laulakaamme Hänelle riemulauluja,]

3. [+sillä] Herra on suuri Jumala ja kaikkien jumalien ylin valtiis [*kaikkia jumalia suurempi kuningas]. 4. Hänen kädessään on maa, sen laaksot ja syvyydet [*Maan syvyydet ovat Hänen kädessään], Hänen ovat vuorten korkeimmatkin huiput [*vuorten huiputkin kuuluvat Hänelle].

Jumalan läsnäolo on kanssamme hiljaisuudessa, mutta toisinaan myös riemuhuutojen soudessa. Se on usein laulua, ylistystä kiitosta ja rukousta Herraa palvovien keskellä. Hiljainen rukous on yhtä arvokas, kuin suurella äänellä ja innostuksella rukoiltu rukous.

5. Hänen on meri, Hän on sen luonut [*tehnyt], Hänen on maa, Hänen kätensä sen teki [*kuivan maan ovat Hänen kätensä muovanneet].

6. Tulkaa, kumartukaa maahan [*palvokaamme Häntä], [+ja] polvistukaamme Herran, Luojamme, eteen. 7. [+ , sillä] Hän on meidän Jumalamme ja me Hänen laitumensa lampaat, joita Hänen kätensä kaitsee. [*Me olemme kansa, jota Hän paimentaa, lauma, jota hänen kätensä kaitsee. (Kirj.: "Hänen kätensä lampaat ja vuohet".)]

[+Tänä päivänä, jos kuulette Hänen äänensä,] 8. - Älkää paaduttako [*kovettako] sydäntänne kuten (kerran, kun) isänne koettelivat Minua autiomaassa, Meriban ja Massan luona.

Kovettunut ja paatunut on täysin hyödytön Jumalan työssä. Paatuneisuus on myös epäuskoa, jossa ei uskota Jumalan mahdollisuuksiin mahdottomissa tilanteissa. Juuri sellaisella israelilaiset kiusasivat Jumalaa erämaassa. Saatamme uskoa enemmän itseemme ja mahdollisuuksiimme, kuin Jumalan apuun elämämme keskellä. Sydän kovettuu entistä enemmän, jos toistuvasti hylkää Jumalan. Silloin Jumalan läsnäolo ei ole enää ihmisen kanssa. Epäusko on syntiä, jossa ei ojentaudu Jumalan mahdollisuuksia kohti. Aito usko Jeesukseen on uskoa niin omien asioiden kohdalla, kuin lähimmäisemmekin. Siinä voimme antaa taakkaamme Hänen kannettavakseen ja jättäytyä lapsenomaisesti Hänen huolenpitoonsa.

9. He saivat nähdä, mitä Minä voin tehdä [*jossa teidän isänne kiusasivat ja koettelivat Minua, vaikka olivat nähneet Minun tekoni]. 10. Neljäkymmentä vuotta hyljeksini heitä, sillä näin heidän kulkevan harhaan, kun he eivät ymmärtäneet Minun teitäni [*Neljäkymmentä vuotta Minä olin tympääntynyt siihen sukupolveen ja sanoin: "He ovat kansa, jonka sydän on eksynyt, eivät he tunne Minun teitäni."]. 11. Silloin Minä vihassani vannoin: "He eivät pääse lepopaikkaan, jonka olen heille luvannut." [*"He eivät pääse Minun lepoonni."]

Minun Lepooni -pääseminen tarkoittaa osalliseksi tulemistä Jumalan suurimmista siunauksista. Meidät erottaa näistä taivaallisista aarteista:

- Kiittämätön sydän (95:2)
- Hänen suuruutensa unohtaminen (95:3-5)

- Sydämen kovettaminen (95:8), tai
- Itsepäinen epäily (95:9)

Myös Uusi Testamentti varoittaa paaduttamasta sydäntä. (Hepr.4:5-11) -ja keskittyen Jumalaan, maailman pinnallinen hohdokkuus menettää arvonsa ja "löydämme Hänen lepoonsa".

Psalmi 96:1-13

Herra on suuri ja sangen ylistettävä

Voimmeko me iloita tämän Psalmin tavoin Jumalan teoista? Tahtoisimmeko kertoa kaikille ihmisillä Hänen valtasuuruudestaan ja hyvyydestään? Avoimuus onkin paras todistus lähimmäisille yhdessä Jeesuksen kanssa eletyn elämän kanssa. Se ei tarkoita ongelmattomuutta ja täydellistä onnistumista, vaan sitä, että pieni ihminen saa kuulua Jeesukselle heikkouksistaan huolimatta. Se on suurta armoa ja sen tulisi myös maailman nähdä. Kuinka suuri onkaan pelastuksen toivo Kristuksessa! Jumala on valinnut Häneen uskovat kertomaan kansojen keskuudessa Hänen kunniastaan. Koko luomakunta kumpuaa ylistystä Jumalalle.

1. Laulakaa Herralle uusi laulu! Laula Herralle, maa, laulakaa Herralle, maan asukkaat [*kaikki maa]! 2. Laulakaa Herralle, ylistäkää Hänen nimeään! Kertokaa [*Julistakaa] päivästä päivään ilosanomaa Hänen avustaan [*pelastuksesta. (Kirj.: "Hänen pelastuksestaan")]. 3. Julistakaa Hänen kunniaansa, ilmoittakaa Hänen ihmetekojaan kaikille kansoille [*Kertokaa kansojen keskuudessa Hänen kunniastaan, Hänen ihmeistään kaikkien kansojen keskellä,].

4. [+sillä] Suuri on Herra, ylistäkää Häntä [*sangen ylistettävä,]! (Pelätkää Häntä,) Hän on jumalista korkein [*Hän on kaikkia jumalia pelättävämpi]. 5. Eivät ole jumalia toisten kansojen jumalat [*Epäjumalia ovat kaikki pakanakansojen jumalat], mutta Herra on taivaitten luoja [*mutta Herra on tehnyt taivaat]. 6. Hänen on loisto ja Hänen on kunnia, [*Kunnia ja loisto on Hänen edessään,] Hänen pyhäkössään on voima ja kirkkaus [*kauneus].

7. Maan kaikki kansat, tunnustakaa Herra, tunnustakaa Herran kunnia ja voima, [*Antakaa Herralle, te kansojen heimot, antakaa Herralle kunnia, tunnustakaa Hänen

voimansa.] 8. tunnustakaa [*Antakaa Herralle] Hänen nimensä kunnia! Tuokaa Hänelle uhrilahjat [*uhrilahjoja], astukaa Hänen pyhäkkönsä pihaan, [*tulkaa Hänen esipihoihinsa.] 9. kumartukaa Hänen pyhän kirkkautensa eteen! [*Kumartukaa palvomaan Herraa pyhässä kaunistuksessa,] Vaviskoon koko maa ja pelätköön Häntä [*vaviskaa Hänen kasvojensa edessä, kaikki maa]. 10. Julistakaa kaikkien kansojen kuulla [*Sanokaa kansojen keskuudessa]: Herra on kuningas! Hän loi maan, joka pysyy eikä horju [*"Herra hallitsee kuninkaana, ja maanpiiri pysyy lujana, horjumatta]. Oikeutensa mukaan [*oikeudenmukaisesti] Hän tuomitsee kansoja.

11. Iloitkoon taivas [*taivaat], riemuitkoon maa! Pauhatkoon meri kaikki-
neen, [*ja kaikki, mitä siinä on!] 12. juhlikoot maa ja sen luodut, humiskoot
ilosta metsien puut [*Riemuitkoot kedot ja kaikki, mitä kedolla on! Kaikki metsän puut
huutakoot riemusta] 13. Herran edessä, sillä Hän tulee! Hän tulee tuomaan
oikeutta, [*tuomitsemaan maata.] hallitsemaan vanhurskaasti maata, [*Hän
tuomitsee maanpiirin vanhurskaasti] uskollisesti sen kansoja [*ja kansat totuuden mu-
kaan].

Laulu ja musiikki on yksi Raamatun aiheista. Se on kuulunut kautta historian seurakuntaelämään ja sen tarkoitus on johdatella ja avata sydämiämme Jumalan tuntemiseen. Saatamme ajatella, että tunteet ovat Jumalan ylistämisessä jotenkin väärinä. Kuitenkin näemme, että Raamattu tuo esille voimakkaasti riemun ja ilon tuntemuksia Jumalan palvonnan yhteydessä. On toki selvää, etteivät tunteet ole pääasia, eivätkä tunteet voi korvata hengellisyyttä, mutta tunteita ei tarvitse kieltääkään.

*"Ylistä Herraa, **minun sieluni**, ja **kaikki mitä minussa on**, Hänen pyhää nimeään. Ylistä Herraa, minun sieluni, äläkä unohda, mitä hyvää Hän on tehnyt. Hän antaa kaikki syntisi anteeksi ja parantaa kaikki sairautesi. Hän lunastaa sinun elämäsi turmiosta ja kruunaa sinut armolla ja laupeudella. Hän tyydyttää sinun kaipauksesi hyvyydellään; sinun nuoruutesi uudistuu kuin kotka. Herra tekee vanhurskaita tekoja ja hankkii oikeuden kaikille sorretuille. Hän on tehnyt tiensä tunnetuksi Moosekselle, tekonsa Israelin lapsille. Herra on laupias ja armahtava, pitkämielinen ja suuri armossaan." *Ps.106:1-8*

Psalmi 97:1-12

Herra on Korkein yli kaiken maan

Raamatun mukaan voimme luottaa siihen, että Jumala on oikeudenmukainen. Vaikka emme aina ymmärrä kaikkia ajassamme tapahtuvia asioita, kerran perillä kirkkaudessa selviää, miksi tässä ajassa eletyssä elämässä joudumme toisinaan kohtaamaan vajavaisuutta ja epäonnistumista.

Jumala on myös ainoa ja oikea palvonnan kohde. Hän on elävä Jumala ja Hänellä on hyvä tahto ihmisiä kohtaan. Jumala, joka vihaa pahuutta, tahtoo myös Häneen uskovien oppivan Hänestä ja elävän evankeliuminsa arvon mukaan. *Jospa meissä saisi näkyä enemmän Jeesuksen luonteenpiirteitä - niin sanoissa, asenteissa, kuin teoissakin.*

1. Herra on kuningas! Riemuitkoon maa, iloitkoot meren saaret ja rannat! [*Iloitkoon saarten suuri joukko.]

2. Pilvi ja pimeys ympäröi Häntä, Hänen istuintaan kannattavat [*on Hänen valtaistuimensa perusta] vanhurskaus ja oikeus.

"*Pilvi ja pimeys*" ovat vertauskuvia Hänen saavuttamattomasta pyhyydestään ja ihmisten kyvyttömyydestä löytää Häntä omassa varassaan. Jos Jumala olisi peittämätön, ihminen ei voisi kestää Hänen hehkuvan pyhyytensä kirkkautensa edessä. Emme löydä tietä Luojamme luokse, ilman, että Hän vetää ja kutsuu luokseen. ([Joh.6:44](#)) Emme myöskään pääse Jumalamme tuntemiseen omin neuvoin ja itsekeksimiemme konstien avulla. Jumalan luokse tullaan Hänen ehdoillaan ja ainoastaan Hänen valmistamaansa tietä - Jeesuksessa Kristuksessa.

- *"Eikä ole pelastusta kenessäkään toisessa, sillä ei ole taivaan alla ihmisille annettu muuta nimeä, jossa meidän tulisi pelastua."* Apt.4:12*

3. Tuli kulkee Hänen edellään ja polttaa Hänen vihollisensa viimeistä myöten [*polttaa ympäriltä Hänen vihollisensa]. 4. Hänen salamansa valaisevat maanpiirin, maa näkee ne [*sen] ja vapisee. 5. Vuoret sulavat kuin vaha Herran edessä, maailman hallitsijan [*koko maan Herran] edessä. 6. Taivaat julistavat Hänen vanhurskauttaan, kaikki kansat näkevät Hänen kuniansa.

7. Häpeän saavat [*Häpeään joutuvat kaikki] kuvien palvojat, turhaan he kerskuvat kivijumalillaan [*jotka kerskuvat epäjumalista]. Herran edessä kumartuvat maahan kaikki jumalat [*Kumartukaa Hänen edessään, kaikki jumalat].

Raamattu osoittaa, että kaikki, jotka eivät etsi Jumalaa, palvo ja rakasta Häntä, ovat epäjumalanpalvojia. Ihminen elää itsekkäästi palvoen vain omia tarpeitaan, ellei tunne Jumalaa. Sen sijaan meidän tulisi osoittaa uskollisuutta Jumalalle ja Hänen osoittamalleen tielle, joka pelastaa meidät ikuiselta kadotukselta. *Millaisia päämääriä sinä palvelet? Mikä on sinulle tärkeää tässä ajassa ja mitä se tulee merkitsemään ikuisuudessa?*

8. Siion kuulee sen ja iloitsee, kaikki Juudan kaupungit [*tyttäret] riemuitsevat, sillä Sinun tuomiosi, Herra, ovat oikeat [*Sinun tuomioitteesi tähden, Herra]. 9. [+Sillä] Herra, Sinä olet Korkein, maailman valtiias [*yli kaiken maan], kaikkia jumalia korkeampi [*olet ylen korkea, ylitse kaikkien jumalien].

10. Te, jotka rakastatte Herraa, vihatkaa pahaa! Herra on omiensa turva [*Hän varjelee hurskaittensa sielut], Hän pelastaa heidät pahojen käsistä [*pelastaa heidät jumalattomien käsistä].

Vilpittömyys on **Jumalan tahtoon alistumista** - se on Sanansa ja tahtonsa hyväksymistä ja asettamista elämänsä ohjenuoraksi. Silloin rakastamme sitä, mitä Jumala rakastaa ja vihaamme sitä, mitä Jumala vihaa. Samoin emme lyöttäydy tahallamme yhteen ihmisten kanssa, jotka riistävät muilta ja tavoittelevat ylpeästi vain omaa etuaan. Emme edes kadehdi heitä ja heidän rikkauksiaan, sillä se on vääryydellä hankittu.

- *"Älä kadehdi pahoja ihmisiä äläkä pyri heidän seuraansa, sillä heidän sydämensä mieltii tuhotöitä ja heidän huulensa puhuvat turmion puheita. Viisaudella talo rakennetaan ja ymmärryksellä vahvistetaan. Ymmärryksen avulla kammiot täyttyvät kaikesta kallisarvoisesta ja ihanasta." Snl.24:1-4**

11. Päivä [*valo] koittaa vanhurskaille, ilo niille, joiden sydän on puhdas [*ja oikeamielisille ilo]. 12. Iloitkaa, hurskaat! Iloitkaa Herrasta, [*Iloitkaa Herrassa, te vanhurskaat!] ylistäkää [*Kiittäkää] Hänen pyhää nimeään!

Uskallammeko luottaa tässä ajassa Jumalan lupauksiin? Vielä valo koittaa vanhurskaille (syyt- tömiksi julistetuille) - ja tulee aika, jolloin oikeus toteutuu. Me emme useinkaan ymmärrä vääryyttä, mitä toinen ihminen on tehnyt. Hän on kuitenkin voinut toimia vilpittömästi omas- sa ymmärtämättömyydessään ja siksi on hyvä opetella antamaan anteeksi. Jumala tietää kunkin ihmisen asenteen ja aikeet. Hän tuomitsee ajallaan kunkin teot ja siksi saamme pääs- tää irti toisten tekemistä teoista. Emmehän ole vastuussa toisen tekemästä ja hänen asen- teistaan. Se, mikä muuttaa maailmaa, on oma esimerkki hiljaisuudessa. Jumalan armon ja rakkauden varassa antaessamme anteeksi, julistamme ympärillemme samaa Jeesuksen julistamaa syyttömyyttä, mitä olemme saaneet osaksemme Kristuksen haavojen kautta. Todellinen Jumalan palvonta ja kunnia on siinä, että kannamme vanhurskauden hedelmää elämässämme - ojentautuen jumalisia päämääriä kohti - heikkouksista ja vajavaisuuksistam- me huolimatta.

Iloitkaa, syyttömyyden sisäpuolella (vanhurskaat) - on oikeutesi Jumalassa! Jeesuksen tähden voit hymyillä avoimesti, iloita Herrassa ja tuntea Jumalan lasten vapautta. Uskon kautta

Jeesukseen olet vanhurskautettu ja mikään ei voi estää vapauttasi Kristuksessa. Se on nöyrää ja kiitollista iloa, sillä se on Jumalan lahja. Se on sovitus, jonka varassa pelastumme.

- *"Armasta te olette pelastettuja uskon kautta, ette itsenne kautta - se on Jumalan lahja - ette tekojen kautta, ettei kukaan voisi kerskailla. Sillä me olemme hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa niitä hyviä töitä varten, jotka Jumala on ennalta valmistanut, vaeltaaksemme niissä."* Ef.2:8-10*

Psalmi 98:1-9

Herra on kuningas ja tuomari

1. Psalmi.

Laulakaa Herralle uusi laulu! Hän on tehnyt ihmeellisiä tekoja [*ihmeitä]. Hänen oikea kätensä, Hänen pyhä voimansa on tuonut voiton [*Oikealla kädellään, pyhällä käsivarrellaan Hän on saanut voiton (tai "saavuttanut pelastuksen")]. 2. Herra näytti, että Hän on meidän pelastajamme [*Herra on ilmoittanut pelastustekonsa], Hän osoitti vanhurskautensa kansojen nähden [*pakanoiden silmien edessä Hän on paljastanut vanhurskautensa]. 3. Hän muisti Israelin kansaa, osoitti jälleen laupeutensa ja uskollisuutensa [*Hän on muistanut armonsa ja uskollisuutensa Israelin heimoa kohtaan]. Maan ääretkin saivat tietää, että Jumalamme pelasti meidät [*Kaikki maan ääret ovat nähneet pelastuksen, jonka meidän Jumalamme on valmistanut].

4. [+kaikki] Maa, kohota Herralle riemuhuuto! Iloitkaa ja riemuitkaa, laulakaa ja soittakaa [*Puhjetkaa riemuun, iloitkaa ja laulakaa ylistystä]! 5. Ylistäkää Herraa harpun [*lyyran] sävelin [*säestyksellä], soittakaa ja laulakaa! [*ylistyslaulun sävelin,] 6. Vaskitorvin ja oinaansarvin kohottakaa ylistyksenne Herralle, kuninkaalle [*Kohottakaa riemuhuuto Herran, kuninkaan, edessä]!

7. Pauhatkoon meri kaikkineen [*ja kaikki, mitä siinä on], juhlikoon maa, juhlikoot sen asukkaat! [*maanpiiri ja ne, jotka siinä asuvat.] 8. Taputtakoot virrat käsiään, yhtykööt vuoret niiden iloon [*riemuhuutoon] 9. Herran edessä, sillä Hän tulee ja tuo maailmaan oikeuden [*tulee tuomitsemaan maata]. Hän hallitsee maanpiiriä [*tuomitsee maanpiirin] vanhurskaasti, tuomitsee kansoja oikeuden mukaan.

Tämä on ylistyspsalmi jossa ennakoidaan tulevaa pelastajaa ja hallitsijaa. Se toteutuikin Jeesuksessa Kristuksessa - Jumalan omassa Pojassa. Hän tulee hallitsemaan kansaansa ja Hän on syntiemme sovitus. Hänen kauttansa myös meillä on pääsy Isän tykö. Jumala on täydellinen rakkaudessaan ja oikeudenmukaisuudessaan. Hän on armollinen rangaistuksissa,

eikä Hän jätä huomiotta yhtään syntiä osoittaessaan rakkauttaan. Saamme ylistää Häntä lupauksestaan pelastaa meidät. Hänen sovituksensa kautta saamme palata Hänen tykönsä elämämme varjoista huolimatta. Saamme antaa itsemme Hänelle - kokonaan - ja voimme tuntea, että Hänen armoissaan on meillekin kyllin.

Psalmi 99:1-9

Herra, meidän Jumalamme, on pyhä

1. **Herra on kuningas - vaviskaa**, [*vaviskoot] kansat! Hän on kuningas, Hänen istuintaan kannattavat kerubit [*Hän istuu kerubien keskellä] - vavahda, [*huojukoon] maa! 2. **Suuri on Herra, Siionin Jumala!** [*Herra on suuri Siionissa,] Hän on kaikkien kansojen yläpuolella [*korotettu yli kaikkien kansojen]. Ylistäkää Hänen nimeään, kansat, 3. Hän on suuri ja pelättävä! Hän on pyhä [*Kiit-täkööt ne Sinun suurta ja pelättävää nimeäsi. Se on pyhä].

Olemmeko kadottaneet Jumalan nimen pyhyiden merkityksen sen tähden, et- tä Hänen nimeään lausutaan liian usein ja liian kevyesti? Tämä saattaa olla yksi syy, miksi Jumalan nimeä ei saanut lausua - ei ainakaan turhaan.

- *"Älä lausu turhaan Herran, sinun Jumalasi, nimeä, sillä Herra ei jätä rankaisematta sitä, joka lausuu hänen nimensä turhaan." *2.Moos.20:7, 5.Moos.5:11 {Sananmukaisesti: "Älä käytä Herran, Jumalasi, nimeä petokseen, sillä Herra ei jätä rankaisematta sitä, joka käyttää hänen nimeään petokseen." Osassa myöhempää perinnettä käskyn on katsottu kieltävän Jumalan nimen turhan tai halventavan käytön. Alun perin kielto koski kuitenkin väärää valaa (vrt. Matt.5:33).}*

Meidän tulee antaa Jumalalle kunniaa, ylistystä ja kiitosta sekä sanoillamme, että teoillamme. Elämämme kokonaisuutena tulisi olla kuva Jumalasta, Hänen armostaan ja rakkaudesta luomakuntaa kohtaan. Hänen pyhä hyvyytensä tulisi olla myös meidän sydämessämme - heikkouksistamme huolimatta.

4. **Sinä, väkevä kuningas** [Tässä viitataan Kuningas-sanalla Herraan (kts: 99:1)], rakastat oikeutta [*Kuninkaan voima on siinä, että Hän rakastaa oikeutta (tai: "tuomiota")]. Sinä loit oikeudenmukaisuuden [*Sinä olet asettanut oikeudenmukaisuuden kohdal- leen], Sinä opetit Israelille oikeuden ja vanhurskauden [*oikeuden (tai: "tuomion") ja vanhurskauden Sinä toimitat Jaakobissa]. 5. Ylistäkää [*Korottakaa] Herraa, meidän Jumalaamme, kumartukaa Hänen valtaistuimensa eteen, Hänen jalkojensa juureen [*kumartukaa palvoen Hänen jalkojensa astinlaudan eteen]! Hän on pyhä.

Jumalan Pyhyys on pelottavaa Jumalattomille, mutta Herraan uskoville se on lohdutus ja suuri kirkkauden toivo. Jumalan pyhydessä ei ole heikkouksia ja vajavaisuuksia. Se on erilleen asetettu ihmisyydestä. Jumala ei suvaitse syntiä missään muodossa. Jumalaan uskoville lohdutus Jumalan pyhydessä tulee siitä, että Hänen pyhässä läsnäolossaan synnit puhdistuvat. Uskoessamme Häneen, tulemme Hänen pyhydestään osallisiksi.

6. Mooses ja Aaron olivat Hänen pappejaan [ovat Hänen pappiensa joukossa], **Samuel huusi avuksi Hänen nimeään** [*Samuel niiden joukossa, jotka huutavat avuksi Hänen nimeään]. **He huusivat** [*huutavat] **Herraa, ja Hän vastasi** [*Hän vastaa heille].

Avuksi huutaminen ja rukoileminen merkitsee uskoa. Vaikka emme näe Jumalaa omin silmin, rukoilemme Häntä ja tiedämme, että Hän kuulee ja vastaa! Siksi kannattaa rukoilla uskonrukouksia. Siksi kannattaa aina lähestyä Häntä - Jeesuksen kautta.

- *"Lähestykää Jumalaa, niin Hän lähestyy teitä. Puhdistakaa kätenne, te syntiset, puhdistakaa sydämenne, te kahtaalle häilyvät!" *Jaak.4:8*

Rukoillessasi hyväksyt, että Jumalan hyvä tahto ja suunnitelma tapahtuu kohdallasi. Hän saa olla iankaikkinen Herrasi. Ymmärrät Jumalasi edessä, että olet elänyt itsekkäästi. Tahdot pyytää syntejäsi anteeksi ja turvaudut Jeesukseen Vapahtajana.

- *"Jos me tunnustamme syntimme, niin Jumala, joka on uskollinen ja vanhurskas, antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä." *1.Joh.1:9*

7. Pilvipatsaasta Hän puhui heille, ja he pitivät käskyt ja säädökset [*noudattivat Hänen todistuksiaan ja käskyjä], jotka Hän heille antoi [*oli heille antanut].

8. Herra, meidän Jumalamme! Sinä vastasit heille, Sinä annoit heille anteeksi [*olit heille anteeksiantava Jumala], vaikka rankaisitkin heitä heidän teoistaan [*kostit heidän pahat (heitä vastaan tehdyt pahat) tekonsa]. **9. Ylistäkää** [*Korotakaa] **Herraa, meidän Jumalaamme, kumartukaa** [+palvoen] **Hänen pyhää vuortaan kohden** [*kohti]! [+sillä] **Herra, meidän Jumalamme, on pyhä.**

Tämä Psalmi avaa sitä, miten peljättävä ja Pyhä Jumala on. Ihmisenä sitä on vaikea ymmärtää, koska se on niin kaukana inhimillisestä ihmisestä. Ajatuksemme muodostuvat lihallisen käsityskykymme perusteella, siitä, mitä näemme, koemme ja kuulemme. Jos ymmärtäisimme, miten suuri Jumala on, voisimme käsittää sitä, ettei pieni ihminen voi mitenkään ymmärtää koko kaikkeutta. Onkin osuvasti sanottu, että "ihminen viisaimmillaan ymmärtää sen, ettei vielä tiedä paljoakaan."

Tämä Psalmi puhuu myös Jumalan suuruudesta ja ylistettävyydestä. Ihmiset ovat kautta aikojen huutaneet avukseen Herran nimeä, rukoilleet, kiittäneet

ja palvoneet Herraa Jumalana. Näin tulee meidänkin tehdä. On hyvä kääntyä tänään Jumalan puoleen, rukoilla ja kertoa Hänelle kaikki elämän huolet. On hyvä kysyä Hänen tahtoaan ja kiittää kaikesta Hänen suurta viisauttaan. Psalmi puhuu myös pelosta Häntä kohtaan. Se tarkoittaa syvää kunnioitusta Jumalaa ja Hänen tahtonsa kohtaan. Syvä kunnioitus on sitä, että Hyväksymme Hänet Jumalaksi, ainoaksi Herraksi, tuomariksi, ja kunnioitamme Häntä elämän antajana - niin nykyisen, kuin tulevankin elämän.

- *Minä kiitän Herraa joka hetki, Hänen ylistyksensä on aina minun suussani. Minun sieluni kerskaa Herrassa, nöyrät kuulevat sen ja iloitsevat. Julistakaa kanssani Herran suuruutta, korottakaamme yhdessä Hänen nimeään. Minä etsin Herraa, ja Hän vastasi minulle. Hän vapautti minut kaikista peloistani. Ne, jotka Häneen katsovat, säteilevät iloa, eivätkä heidän kasvonsa punastu häpeästä. Tässä on kurja, joka huusi, ja Herra kuuli ja pelasti hänet kaikista ahdistuksista. Herran enkeli asettuu niiden ympärille, jotka pelkäävät Herraa, ja vapauttaa heidät. Maistakaa ja nähkää, että Herra on hyvä. Autuas se mies, joka Häneen turvaa! Pelätkää Herraa, te Hänen pyhänsä, sillä Häntä pelkäviltä ei puutu mitään. *Ps.34:2-10*

Psalmi 100:1-5

Palvelkaa Herraa iloiten!

Voiko Jumalasta iloita ja vieläpä riemuiten täysin rinnoin? Nykyisessä hektisessä ja kiireisessä ajassa poukkoilemme asioista toisiin, huolehdimme, murehdimme ja väsyttämme itsemme loputtomalla tietotulvalla ja erilaisilla haasteilla, mutta onko meillä aikaa Jumalalle? Ehdimmekö pysähtyä Hänen eteensä tietäen, että Hänestä kumpuaa iloa ja riemua elämäämme?

- *"Herra katsoo taivaasta ihmisiin nähdäkseen, **onko** ketään ymmärtävää, ketään, **joka etsii Jumalaa.**" *Ps.14:2*
- *"Minä **iloitsen suuresti Herrassa**, minun sieluni riemuitsee Jumalassani, sillä **Hän** pukee ylleni pelastuksen vaatteet ja verhoaa minut vanhurskauden viittaaan. Olen kuin sulhanen, joka kantaa papin tavoin juhlapäähinettä, ja kuin morsian, joka on kaunistautunut koruillaan." *Jes.61:10*

1. Kiitospsalmi.

(**I**loitse, maa!) Kohottakaa riemuhuuto Herralle [+ , kaikki maa]! 2. Palvelkaa Häntä [*Herraa] iloiten, tulkaa Hänen eteensä [*kasvojensa eteen] riemuiten. 3. Tietäkää, että Herra on Jumala. Hän on meidät luonut [*tehnyt], ja Hänen me olemme, Hänen kansansa, Hänen laitumensa lampaat.

Myös meidän tulee tunnustaa, että Herra on Jumala. Ylistäessämme Häntä, osoitamme Hänelle rakkauttamme ja tunnustamme elämässämme Luojamme arvovaltaa. Jumalan johdatus ja Hänen rakkautensa elämässämme ovat joka-päiväisiä kiitoksen aiheita. Kun ymmärrämme Jumalan luojaksemme ja kaiken hyvän antajaksi, emme elä enää itsellemme vaan huomaamme myös toisten tarpeet. Vaikka menettäisimme kaiken, meillä on yhä Jumala ja kaikki, mitä Hän meille jakaa.

- *"Jumala on voimallinen antamaan teille runsain määrin kaikkea armoa, niin että teillä on aina riittävästi kaikkea voidaksenne tehdä runsaasti kaikkea hyvää."* *2.Kor.9:8

4. Tulkaa Hänen porteilleen [*portteihinsa] kiittäen, Hänen esipihoilleen ylis- tystä laulaen [*ylistäen]. Kiittäkää Häntä, ylistäkää Hänen nimeään.

Jumala yksin on palvonnan arvoinen. *Tulemmeko Hänen läsnäoloonsa iloiten ja riemuiten, vai pakonomaisesti ja haluttomasti?* Raamattu osoittaa, että Jumala on hyvä ja Hänellä on hyvä tahto ihmisiä kohtaan. Siksi saamme lähestyä Häntä iloiten ja hyvillä mielin. Saamme lähestyä Häntä kiitollisina Hänen luotettavuudestaan ja hyvydestään. On ilo ylistää Jumalaa Hänen läsnäolossaan.

- *"Lähestykää Jumalaa, niin Hän lähestyy teitä."* *Jaak.4:8
- *"Katso, Jumala on pelastajani. Minä olen turvassa enkä pelkää, sillä Herra, Herra on minun väkevyyteni ja ylistyslauluni. Hän tuli minulle pelastukseksi. Te saatte iloiten ammentaa vettä pelastuksen lähteistä. Sinä päivänä te sanotte: 'Kiittäkää Herraa, huutakaa avuksi Hänen nimeään, ilmoittakaa Hänen tekonsa kansojen keskuudessa, julistakaa, että Hänen nimensä on korkea. Laulakaa ylistystä Herralle, sillä Hän on tehnyt jaloja tekoja; tulkoot ne tunnetuiksi kaikessa maassa. Huutakaa ja riemuitkaa, Siionin asukkaat, sillä suuri on teidän keskellänne Israelin Pyhä.'" *Jes.12:2-6*

5. [+sillä] Hyvä on Herra! Iäti [*ikuisesti] kestää Hänen armonsa, Hänen uskollisuutensa polvesta polveen.

Psalmi 101:1-8

Jumalan mielen mukainen hallitsija

Mitä on meidän osaksemme uskottu, siitä meidän tulee kantaa vastuu. Kaikelle emme voi mitään, mutta moneen voimme vaikuttaa omilla asenteillamme, päätöksillämme, valinnoillamme ja teoillamme. Kiinnitin Psalmissa huomiota ajatukseen: ”En kiinnitä silmiäni siihen, mikä on turmiollista.” - Uskon Jumalan tahtovan meidän ajattelevan enemmän sitä, mikä on ylhäällä, eli taivaallisia ja mikä on lähtöisin Jumalan sydämeiltä. Se on itsemme parhaaksi ja täytyessämme Jumalan hyvyydellä, voimme jakaa sitä myös lähimmäisillemme. Onhan Jumalan rakkaus vuodatettu sydämiimme Pyhän Hengen kautta.

Daavidin psalmi.

1. Minä laulan oikeudesta ja uskollisuudesta [*armosta], laulan Sinun [*sinulle] ylistystäsi [*ylistystä], Herra. 2. Minä tahdon vaeltaa viisaasti (,noudattaa) totuuden tietä [*nuhteettomuuden tiellä]. Tulethan tuekseni! [*Milloin tulet minun luokseni?] Minä tahdon toimia vilpittömästi kaikessa, mikä valtaani kuuluu [*Tahdon vaeltaa kodissani vilpittömin sydämin]. 3. En ryhdy mihinkään mikä on pahasta lähtöisin [*En kiinnitä silmiäni siihen, mikä on turmiollista]. Minä vihaan juonittelua [*luopioiden tekoja], pysyn loitolla siitä [*ne eivät saa tarttua minuun]. 4. Olkoon vilppi minusta kaukana [*Kiero sydän poistukoon minusta], pahuudesta en tahdo tietää [*tietääkään]. 5. Sen, joka toista panettelee [*panettelee salaa lähimmäistään], minä vaiennan [*hävitän]. Kopeaa katsetta ja ylpeää sydäntä minä en siedä [*Ylpeitä silmiä ja kopeaa sydäntä - niitä minä en siedä].

6. Kenet miehistä näen luotettavaksi [*Minun silmäni etsivät maan uskollisia], sen otan lähelleni [*että he asuisivat minun kanssani]. Ken vaeltaa totuuden tietä [*Joka vaeltaa nuhteettomuuden tietä], se saa olla palvelijani [*saa palvella minua]. 7. Minun luonani ei ole sijaa sille, joka toista pettää. [*Petoksen harjoittaja ei saa asua talossani,] Ken puhuu valheita, se pysyköön poissa silmistäni [*valheiden puhuja ei kestä silmiäni edessä].

Daavid valitsi ystäväkseen hurskaita ja totuudellisia ihmisiä. Onhan ihmisillä - heidän sanomisillaan, asenteillaan ja teoillaan - suuri vaikutus toisiinsa. Siksi kannattaa pitää kiinni niistä, jotka ovat uskollisia Jumalalle ja Hänen sanalleen.

8. Joka aamu minä käyn oikeutta, minä hävitän maastani lainrikkajat [*Joka aamu minä hävitän maasta kaikki jumalattomat]. Minä hävitän väärintekijät [*tuhotakseni kaikki väärintekijät] Herran kaupungista.

Tämä jae kertoo enemmän Daavidin asenteesta, kuin ”teloituksesta” todellisuudessa. Vaikka vanhan testamentin laki oli armoton, Jumala on osoittanut armonsa ja rakautensa Jeesuksessa Kristuksessa. Jumalattomat tulevat häviämään kyllä. Heidän loppunsa on kadotus, mutta tässä ajassa meidän tehtävämme ei ole tappaa heitä vaan osoittaa heillekin pelastus, jonka myös he voivat ottaa vastaan. Jumalattomien tulee tietää, mikä on heidän loppunsa, elleivät käänny pois jumalattomuudestaan.

Daavid tiesi, että elääkseen pyhää elämää hän tarvitsi Jumalan apua pystyäkseen välttämään turmiollisia asioita, epärehellisyyttä ja kaikkea pahaa, pahoja puheita sekä ylpeyttä. Ihmisluonto pyrkii langettamaan aina ihmistä. Meissä on himo syntiin, mutta Jumala voi päästää meidät pahasta. Hän voi varjella sielumme, henkemme ja ruumiimme. Maailmallisten himojen ja pahuudella määssäämisten sijaan - täyttäkäämme Hengellä. Pyhä Henki on ainut voima, joka nostaa meidät tämän ajan pimeydestä Hänen valoonsa ja hyvyyteensä.

Psalmi 102:1-29

Herra rakentaa Siionin

Lupauksiin katsominen tuskallisten aikojen keskellä tuo rohkeutta ja voimaa. Vaikka Daavid kärsi kovin vihollistensa tähden, hänen sydämensä asia oli Jumalan kunnia. Daavid odotti Jumalan ilmestymistä, Hänen apuaan ja armoaan. Hän tiesi Jumalan kuulevan sorrettujen huokauksetkin ja siksi hän jaksoi rukoilla lakkaamatta. Hänen päämääränään oli ajatus siitä, että kansat yhdessä ylistäisivät Herraa ja Hänen kunniaansa. Yhä edelleen voimme samalla tavoin rukoilla Herramme edessä. Hän saapuu takaisin ja vielä koko maailma tulee olemaan Hänen kuninkuutensa alaisuudessa. Jeesus Kristus on vielä istuva hallitsijan istuimelle - voittoisana Kuninkaana!

1. Nääntyneen ja onnettoman [*Kurjan] rukous, kun hän avaa sydämensä Herralle [*vuodattaa valituksensa Herran eteen].

2. Kuule rukoukseni, Herra, nouskoon huutoni Sinun luoksesi! [*tulkoon huutoni eteesi.] 3. Älä kätke minulta kasvojasi, kun olen ahdingossa [*kun minulla on ahdistus]. Kallista korvasi minun puoleeni! Kun huudan Sinua avuksi, älä viivytä vastaustasi [*kiiruhda vastaamaan minulle].

4. Päiväni haihtuvat [*ovat haihtuneet] kuin savu, tuska polttaa luitani kuin tuli [*tulessa]. 5. Sisimpäni on kuin kulottunut [*Sydämeni on kuin tallattu ja kuivunut] ruoho. Enää en muista syödäkään, [*sillä minä olen unohtanut syödä leipääni.]

Vaikeuksien aikana on hyvä tietää, että voimme kääntyä aina Jumalan puoleen. Häneltä saamme lohdutusta ja voimaa. Silloinkin, kun tunnemme itsemme liian heikoiksi ja voimattomiksi taisteluissa, saamme nojata Häneen. Se on aitoa uskoa ja luottamusta. Jumalan voima on niiden ulottuvilla, jotka tunnustavat oman heikkoutensa.

6. huokailen vain, [*Äänekkään valitukseni tähden] olen pelkkää luuta ja nahkaa. [Kirj.: "luuni on liimautunut lihaan".] 7. Minä olen kuin huuhkaja [*pelikaani] autiomaassa, kuin pöllö, joka asustaa raunioissa [*minusta on tullut kuin raunioiden huuhkaja]. 8. Minä valvon yöni [*makaan valveilla], olen yksin kuin katolla kyyhöttävä lintu [*yksinäinen lintu katolla].

Linnut ovat usein yksinäisyyden ja autiuden vertauskuvia. Joskus yksinäisyys on hyväksikin, mutta liian kauan yksinäisyydessä - vaikutukset eivät ole myönteisiä. On hyvä oppia ottamaan vastaan apua ja keskusteluyhteyttä ihmisten kanssa. Hiljaa kärsiminen liiallisessa määrin ei ole kristillistä eikä terveellistäkään. Perheen ja ystävien apu on kallisarvoista ja sille kannattaa antaa arvoa.

9. Viholliseni pilkkaavat [*häpäisevät] minua päivät pitkät [*Kaiken päivää], kirotessaan vihamiehiään he käyttävät minun nimeäni [*Ne, jotka pitävät minua pilkkanaan, ovat vannoneet valan minua vastaan]. 10. Minä syön leipänäni tuhkaa [*syön tuhkaa kuin leipää], kyyneleet maustavat juomani. [*sekoitan juomani kyynelillä] 11. Vihasi vimmassa Sinä paiskasit minut maahan [*Sinun vihasi ja kiivastumisesi tähden, sillä Sinä olet nostanut minut ylös ja viskannut pois]. 12. Päiväni ovat kuin pitenevä varjo, ruohonlailla minä lakastun [*minä kuivun kuin ruoho].

13. Mutta Sinä, Herra, hallitset [*pysyt] ikuisesti, Sinun nimesi kaikuu [*muistosi pysyy] polvesta polveen. 14. Sinä nouset ja armahdat Siionia. Sen aika on tullut, armon aika [*On aika tehdä sille laupeus, sillä määrähetki on tullut]. 15. Sinun palvelijasi rakastavat sen kiviä [*Sen kivet ovat palvelijoillesi rakkaita], he surevat kaupunkinsa tuhkaa [*heidän on sääli sen multaa].

16. Kansat pelkäävät Herran nimeä, maan kuninkaat kumartavat Häntä [*ja kaikki maan kuninkaat Hänen kunniaansa], 17. kun Herra (jälleen) rakentaa Siionin ja ilmestyy kunniansaan. 18. Hän katsoo sorrettujen puoleen

[*Hän kääntyy niiden rukouksen puoleen, jotka ovat menettäneet kaikkensa], ei torju [*eikä hal- veksi] heidän rukoustaan. 19. Tämä on kirjoitettu tulevalle [Tai: "viimeiselle"] polvelle, jotta uudeksi luotu kansa ylistäisi Herraa.

20. Herra katsoo [*katseli] pyhästä korkeudestaan, tähyää taivaasta maan päälle [*katsoi taivaasta maahan]. 21. Hän kuulee vankien vaikerruksen [*kuul- lakseen vankien huokaukset], Hän vapauttaa kuoleman omat [*lapset]. 22. [+että] Siionissa kuulutetaan [*julistettaisiin] Herran nimeä, Jerusalem kaikuu Hän- nen kiitostaan [*ja Jerusalemissa Hänen ylistystään], 23. kun kansat kokoontuvat yhteen, kun valtakunnat tulevat [*kokoontuvat yhteen] palvelemaan Herraa.

Kristuksen tulevassa valtakunnassa maanpäällä toteutuu kaksi tapahtumaa, joista puhutaan näissä jakeissa: Jerusalem eli Siion asetetaan ennalleen ja koko maailma tulee yhteen palvelemaan Jumalaa. Ajattele, mikä valtava lupaus näkyy läpi Raama- tun - näillekin päiville! Vaikka tuntuu, että pahuus valtaa maailman ja sen pimeys vain synkkenee, on kuitenkin hyvä muistaa, että tämä maailma on jo tuomittu! Tulee hallitsija, joka asettaa kaiken ennalleen!

- *"Seitsemäs enkeli puhalsi pasuunaan, ja taivaassa kuului voimakkaita ääniä, jotka sanoivat: 'Maailman kuninkuus on tullut meidän Herrallemme ja Hänen Voidellulleen. Hän on hallitseva aina ja iankaikkisesti.'" Ilm.11:15**
- *Minä näin uuden taivaan ja uuden maan, sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa olivat kadonneet, eikä merta enää ollut. Näin myös pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin, laskeutuvan alas taivaasta Jumalan luota, valmistettuna niinkuin morsian, miehelleen kaunistettu. Ja minä kuulin voimakkaan äänen sanovan valtaistuimelta: "Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Hän asuu heidän keskellään, ja he ovat Hänen kansojaan. Jumala itse on heidän kanssaan, heidän Jumalansa. Hän pyyhkii kaikki kyy- neleet heidän silmistään, eikä kuolemaa enää ole, ei surua, ei parkua eikä tuskaa, sillä kaikki entinen on mennyt." Valtaistuimella istuva sanoi: "-Uudeksi minä teen kaiken." Hän sanoi myös: "Kirjoita, sillä nämä sanat ovat luotettavat ja todet." Vielä Hän sanoi minulle: "Se on tapahtunut. Minä olen A ja O, alku ja loppu. Minä annan janoiselle lahjaksi vettä elämän veden lähteestä. Joka voittaa, perii tämän, ja Minä olen oleva hänen Jumalansa ja hän Minun poikani. Mutta pelkurien ja epäuskoisten, saastaisten ja murhaajien, haureellisten ja noitien, epäjumalanpalvelijoiden ja kaikkien valehtelijoiden osa on tulisessa, rikkiä palavassa järvässä. Tämä on toinen kuolema." Yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli seitsemän maljaa täynnä seitsemää viimeistä vitsausta, tuli ja puhui minun kanssani sanoen: "Tule tänne, minä näytän sinulle morsiamen, Karitsan vaimon." Hän vei minut Hengessä suurelle ja korkealle vuorelle ja näytti minulle pyhän kaupungin, Jerusalemin, joka laskeutui alas taivaasta Jumalan luota. Se loisti Jumalan kirkkautta, ja sen hohde oli kuin kaikkein kalleimman kiven, kuin kristallinkirkkaan jaspiksen. Siinä oli suuri ja korkea muuri, jossa oli kaksitoista porttia ja porteilla kaksitoista enkeliä. Portteihin oli kirjoitettu nimiä, israelilaisten 20 kahden- toista heimon nimet. Idässä oli kolme porttia, pohjoisessa kolme porttia, etelässä kolme porttia ja lännessä kolme porttia. Kaupungin muurissa oli kaksitoista perustusta ja niissä Karitsan kahdentoista apostolin nimet. Hänellä, joka puhui minun kanssani, oli mittana kultainen ruokosauva, jotta hän mittaisi kaupungin, sen portit ja sen muurin. Kaupunki oli nelikulmainen, ja sen pituus oli yhtä suuri kuin sen leveys. Hän mittasi ruokosauvalla kaupungin: kaksitoistatuhatta stadionmittaa. Sen pituus, leveys ja korkeus olivat yhtä suuret. {Noin 2 300 km.} Hän mittasi sen muurin: sataneljäkym- mentäneljä kyynärää, ihmismitan mukaan, jota myös enkeli käytti. {Noin 70 m.} Muuri*

oli rakennettu jaspiksesta, ja kaupunki oli puhdasta kultaa, kuin puhdasta lasia. Kaupungin muurin perustukset oli kaunistettu kaikenlaisilla kalliilla kivillä. Ensimmäinen peruskivi oli jaspis, toinen safiiri, kolmas kalsedoni, neljäs smaragdi, viides sardonyksi, kuudes karneoli, seitsemäs krysoliitti, kahdeksas berylli, yhdeksäs topaasi, kymmenes krysopraasi, yhdestoista hyasintti ja kahdestoista ametisti. Ne kaksitoista porttia olivat kaksitoista helmeä, kukin portti oli yhdestä helmestä. Kaupungin pääkatu oli puhdasta kultaa, kuin läpikuultavaa lasia. Mutta temppeliä minä en siinä nähnyt, sillä sen temppelinä on Herra Jumala, Kaikkivaltias, ja Karitsa. Kaupunki ei tarvitse valokseen aurinkoa eikä kuuta, sillä Jumalan kirkkaus valaisee sen, ja sen lamppuna on Karitsa. Kansat vaeltavat sen valossa, ja maan kuninkaat tuovat sinne loistonsa. Sen portteja ei suljeta päivällä, ja yötä siellä ei ole. Sinne tuodaan kansojen loisto ja kalleudet. Eikä sinne pääse mitään epäpyhää, ei ketään iljettävyyksien tekijää eikä valehtelijaa, vaan ainoastaan ne, joiden nimet on kirjoitettu Karitsan elämänkirjaan. Ilm.21:1-27*

24. Hän on murtanut minun [*lannistanut matkalla] voimani kesken matkan, lyhentänyt elinpäivieni [*päiväni] (määrän). 25. Minä sanon (Hänelle): Jumalani, älä ota minua pois (puolitiessä)! Sinä elät iäti, ajasta aikaan [*Sinä, jonka vuodet kestävät polvesta polveen]. 26. Jo ammuin Sinä laskit maan perustukset [*Muinoin Sinä perustit maan], Sinun kättesi työtä ovat taivaat. 27. Ne katoavat, mutta Sinä pysyt. Ne kuluvat (loppuun) kuin vaate, Sinä vaihdat niitä kuin vaatekertaa, ja ne vaihtuvat uusiin [*Sinä vaihdat ne kuin vaatteet, ja ne vaihtuvat].

Joskus ongelmat voivat tuntua niin ylivoimaisilta, että tuntee itsensä Jumalan hylkää- mäksi. Hän on kuitenkin lupauksensa mukaan aina kanssamme. Maailma katoaa, mutta Jumala pysyy. Heprealaiskirjeen (1:10-12) kirjoittaja lainaa tämän Psalmin sanoja osoittaessaan, että Jeesus Kristus oli läsnä ja mukana myös maailman luomi- sessa.

28. Mutta Sinä olet iäti [*aina] sama, Sinun vuotesi eivät lopu. 29. [+Sinun] Palvelijoittesi lapset (saavat) asua [*asuvat] turvassa, heidän lastensa lap- set ovat huomassasi [*ja heidän jälkeläisensä pysyvät lujina Sinun edessäsi].

Ei ole niin syvää pimeyttä ja syvää kuilua, etteikö Herran kirkkaus ylettyisi tuomaan sinne toivon valoa. Joka hetki voimme luottaa siihen ja antaa itsemme Jumalan kä- siin. Hän on toivomme, pelastajamme, Hän, joka on Israelin tuki ja turva. Hänen armonsa ja hyvytensä tähden saamme me ja lapsemme asua turvassa - Hänen huomassaan.

Psalmi 103:1-22

Herra on laupias ja armahtava

Tämä Psalmi on yksi parhaista, lohduttavimmista, innostavimmista ja lainatuimmista Psalmeista. Nämä jakeet tuovat laajuutta Herran kohtaamiseen ja ylistämiseen. Sanat *"kaikki, mitä minussa on"* sisältävät enemmän, kuin saatamme ymmärtää. Koko elämämme, nykyisyys, menneisyys ja tulevaisuus voi olla täynnä Jumalan ylistystä! Minun tunteeni, henkeni ja ruumiini voivat innostua Jumalasta! *Kaikki, mitä minussa on*, voi olla täynnä kiitollisuutta ja Jumalan hyvyttä. Se on mahdollista ainoastaan Jeesuksen Kristuksen sovituksen ja lunastuksen kautta. Hänen ristinsä veri riittää puhdistamaan kaikesta synnistä. Hänen armossaan on kyllin.

1. Daavidin psalmi. Ylistä Herraa, minun sieluni, ja kaikki mitä minussa on, ylistä Hänen pyhää nimeään. 2. Ylistä Herraa, minun sieluni, älä [*äläkä] unohda, mitä hyvää Hän on (sinulle) tehnyt.

3. Hän antaa anteeksi kaikki syntini [*syntisi] ja parantaa kaikki sairauteni [*sairautesi]. 4. Hän päästää minut kuoleman otteesta [*Hän lunastaa sinun elämäsi turmiosta] ja seppelöi minut armolla ja rakkaudella [*kruunaa sinut armolla ja laupeudella]. 5. Hän ravitsee minut aina hyvyydellään, [*Hän tyydyttää sinun kaipauksesi hyvyydellään;] ja minä elvyn nuoreksi, niin kuin kotka [*sinun nuoruutesi uudistuu kuin kotka].

6. Vanhurskaat ovat Herran teot, [*Herra tekee vanhurskaita tekoja ja] Hän tuo [*hankkii] oikeuden sorretuille. 7. Hän osoitti tiensä [*Hän on tehnyt tiensä tunnetuksi] Moosekselle ja näytti Israelille [*Israelin lapsille] suuret tekonsa.

Uudessa liitossa olemme saaneet vielä vanhaakin liittoa (Mooseksen laki) paremmat lupaukset. Laki on kirjoitettu sydämiimme, ja Kristuksen kautta saamme tuntea Jumalan henkilökohtaisesti. Saamme luottaa Hänen johdatukseensa päivittäin.

- *"Mutta meidän ylipappimme on saanut niin paljon jalomman viran kuin on parempi se liitto, jonka välittäjä Hän on ja joka on perustettu paremmille lupauksille."* Hepr.8:6

8. Anteeksiantava [*armahtava] ja laupias on Herra. Hän on kärsivällinen ja Hänen armonsa on suuri [*pitkämielinen ja suuri armossaan]. 9. Ei Hän iäti meitä syytä, ei Hän ikuisesti pidä vihaa [*Ei hän aina riitele eikä pidä vihaa ikuisesti]. 10.

Ei Hän maksanut [*tee] meille syntiemme mukaan, ei rangaissut niin kuin olisimme ansainneet [*eikä maksa meille pahojen tekojemme mukaan].

11. Sillä niin kuin taivas on korkea maan yllä, niin on Herran armo suuri [*voimallinen] niille, jotka pelkäävät (ja rakastavat Häntä). 12. Niin kaukana kuin itä on lännestä, niin kauas Hän siirtää meidän syntimme. [*meistä rikkomuksemme]

Itä ja länsi eivät voi koskaan kohdata. Tämä vertauskuva kertoo Jumalan anteeksiantamuksen syvyydestä. Hän ei enää muista syntejämme. Jos Jumala ei katso menneeseen, ei meidänkään pitäisi toinen toistemme kohdalla ja samoin itseämmekin kohtaan. Anteeksiantamus on aidointa vasta unohtami- sen päätöksen kautta. Emme mekään saisi muistella käsimmäme pahaa. Se ei ole aina helppoa tai yksinkertaista, mutta lujan päätöksen unohtaa ja antaa anteeksi voimme tehdä.

13. Niin kuin isä armahtaa lapsiaan, niin armahtaa Herra [*Herrakin] niitä, jotka pelkäävät (ja rakastavat Häntä).

Jumala tahtoo olla meille Lempeä Isä. Hän antaa rakkautensa Pyhän Hengen kautta ja Hän voi lempeydessään eheyttää syvätkin menetykset ja kipeät sielun haavat.

14. Hän tuntee meidät ja tietää meidän alkumme, [*Sillä Hän tietää, millaista tekoa me olemme; Hän] muistaa, että olemme (maan) tomua.

On suloista tietää, että Jumala todella tietää, mitä tekoa olemme. Ei Hän vaadi meiltä sellaista, mihin emme voisi mitenkään ulottua. Emme kuitenkaan saa käyttää heikkouttamme ja vajavaisuuttamme oikeutuksena synnissä elämiseen. Teemme parannusta haluten elää puhtaasti ja pyhästi Hänen kunniaukseen. Evankeliumin arvo pitäisi olla motivaation lähteenä taistellessamme syntiä ja saastaisuutta vastaan.

15. Ihmisen elinaika [*elinpäivät] on niin kuin ruohon: [*ruoho;] kuin kedon kukka hän kukoistaa, 16. (ja) kun tuuli käy yli [*hänen ylitseen], ei häntä enää ole eikä hänen asuinsijansa [*asuinpaikkansa] häntä tunne. 17. Mutta Herran armo pysyy ajasta aikaan [*ikuisuudesta ikuisuuteen], se on ikuinen niille, jotka pelkäävät ja (rakastavat Häntä) [*niiden yllä, jotka Häntä pelkäävät]. Polvesta polveen ulottuu Hänen uskollisuutensa [*ja hänen vanhurskautensa kestää lasten lapsille,] 18. kaikkiin [*niille], jotka pysyvät Hänen liitossaan [*pitävät

Hänen liittonsa], muistavat Hänen käskynsä [*asetuksensa] ja elävät niiden mukaan [*noudattavat niitä].

19. Herralla on istuimensa taivaissa [*Herra on pystyttänyt istuimensa taivasiin], ja Hänen valtansa alla on kaikki maa [*kuninkuutensa hallitsee kaikkea]. 20. Ylistäkää Herraa, te Hänen enkelinsä, te voimalliset [*väkevät] sankarit, jotka Hänen sanansa kuulette ja Hänen käskynsä täytätte. 21. Ylistäkää Herraa, te taivaan joukot [*kaikki hänen joukkonsa], kaikki [*te] Hänen palvelijansa, jotka Hänen tahtonsa täytätte [*toteutatte]. 22. Ylistäkää Herraa, te Hänen luotunsa kaikkialla Hänen valtakunnassaan [*valtakuntansa kaikissa paikoissa]. Ylistä Herraa, minun sieluni!

Tässä Psalmissa Daavid kuvailee siunauksia, joilla Jumala ravitsi häntä ja omaa kansaansa. Voimme löytää tekstistä monia syitä Ylistää Jumalaa omista elämämme olosuhteista huolimatta. Hän antaa anteeksi, parantaa sairautemme, lunastaa turmiosta, kruunaa armolla ja laupeudella, tyydyttää kaipauksemme, tekee vanhurskaita tekoja ja hankkii oikeutta sorretuille. Huomaa, että tämä kaikki tulee lahjana ja siksi voimme virittäytyä ylistykseen ja kiitokseen Hänen edessään. Ei ole estettä sille, että Jumala on ylistettävä! Me itse olemme heikkoja ja usein haluttomia Jumalan ylistämiseen, mutta lukies- sa tämän psalmin sanoja, syttyy sydämessä aitoa kiitollisuutta Jumalaa kohtaan. Voimme muistuttaa itseämme siitä, mitä Jumala on armossaan ja rakkaudessaan meille antanut - siunauksissa menneessä, nykyisyydessä ja tulevassa. - Jumalan ylistäminen merkitsee, että muistaa kaiken, mitä Hän on puolestamme tehnyt, pelkää Häntä, on kuuliainen käskylleen ja täyttää Hänen tahtonsa.

Psalmi 104:1-35

Herran luomistekojen ylistys

Tässä Psalmirunossa tiivistyy se, miten Jumala loi koko maailman sellaisena kuin Ensimmäisen Mooseksen kirja kertoo. Jumalan luomistyö ansaitsee yhä edelleen kiitoksemme ja kunnioituksemme.

1. Ylistä Herraa, minun sieluni! Herra, minun Jumalani, miten suuri ja mahtava Sinä olet! [*Sinä olet ylen suuri] Sinun vaatteenasi on kirkkaus ja kunnia, [*Olet pukeutunut loistoon ja kirkkauteen.] 2. valo ympäröi Sinut kuin viitta. [*Herra verhoutuu valoon kuin viittaan,] Sinä olet levittänyt taivaan kuin

telttakankaan [*Hän levittää taivaat kuin teltan.] 3. ja tehnyt salisi ylisten vetten keskelle. [*Hän rakentaa yläsalinsa vetten keskelle,] Sinä otat pilvet vaunuiksesi ja kuljet tuulten siivillä [*tekee pilvet vaunuikseen ja kulkee tuulen siivillä]. 4. Sinä teet tuulista sanasi viejät [*Hän tekee tuulet sanansa saattajiksi,] ja panet liekit palvelijoiksesi [palvelijoikseen tulenliekit {LXX ja hepr. 1:7: "enkelinsä tuuliksi ja palvelijansa tulenliekiksi"}].

5. Sinä perustit maan lujasti paikoilleen [*Hän on asettanut maan perustuksilleen], horjumatta se pysyy ajasta aikaan [*niin ettei se ikinä horju].

Voimmeko uskoa koko sydämestämme siihen, että Jumala on perustanut ja luonut maan? Se ei horju, kunnes sen on aika kadota ja Jumala laskee uuden taivaan ja maan. Hänen käsissään on koko kaikkeus - nyt ja aina!

6. Alkumeri peitti maan kokonaan [*Sinä peitit syvyyden kuin vaatteella], ja vedet lepäsivät [*seisoivat] vuorten yllä, 7. mutta sinä käskit vesiä, ja ne pakenivat [*Ne pakenivat Sinun nuhteluasi], ne virtasivat kiireesti, kun äänesi jylisi [*Sinun jylinääsi ne kiirehtivät pakoon]. 8. (Ja) vuoret kohosivat, laaksot vaipuivat [*laskeutuivat] (kukin) kohdalleen [*paikkoihin], niin kuin säädit [*jotka sinä olit niille valmistanut]. 9. Sinä asetit rajat, joita vedet eivät ylitä, [*jonka yli vedet eivät käy] eivätkä (ne enää) palaa peittämään maata.

10. Vuorten rinteille [*laaksoihin] Sinä puhkaisit lähteet, vedet juoksevat [*virtaavat] (puroina) ja virtaavat laaksoissa [*vuorten välissä]. 11. Ne juottavat kaikki maan [*kedon] eläimet, villiaasikin saa [*niistä] sammuttaa janonsa. 12. Niiden äärellä asuvat taivaan linnut ja visertävät [*laulavat] lehvissä (vesien partailla). 13. Sinä juotat vuoret korkeuksien vesillä, [*Yläsaleistaan Hän kastelee vuoret.] ja maa kantaa sinun töittesi hedelmää [*Sinun töittesi hedelmistä maa tulee kylläiseksi]. 14. Sinä kasvatat [*Hän kasvattaa] ruohon karjaa varten ja (maan) kasvit ihmisen viljeltäviksi, että hän saisi leipänsä maasta [*tuottamaan maasta leivän]. 15. Sinä kasvatat viinin ihmisen iloksi [*Viini ilahduttaa ihmisen sydämen], öljyn hänen kasvojansa kaunistamaan [öljy saa hänen kasvonsa kiiltämään,] ja leivän hänen ruumiinsa voimaksi [*leipä vahvistaa hänen sydäntään]. 16. Ravituiksi tulevat myös [*Kyllikseen saavat vettä] Herran puut, Libanonin setrit, jotka hän istutti, [*on istuttanut.] 17. joiden oksille linnut tekevät pesänsä, joiden latvoissa [*syypresseissä] haikaroilla on kotinsa. 18. Vuorten rinteillä asuvat kauriit [*Korkeat vuoret ovat kauriita varten], ja tamaanit löytävät turvansa kallioista [*kalliot ovat tamaanien suojana].

19. Sinä panit kuun jakamaan aikaa [*Hän on tehnyt kuun näyttämään aikoja], ja aurinko tietää laskemisensa hetken. 20. Sinä lähetät pimeyden [*teet pimeään], ja [*Silloin] tulee yö, ja metsän eläimet hiipivät esiin [*lähtevät liikkeelle]. 21. Nuoret leijonat karjuvat saalistaan, [*saalista ja] pyytävät ruokaansa Jumalalta. 22. (Kun) aurinko nousee, ne piiloutuvat [*ne vetäytyvät pois] ja palaavat luoliinsa levolle [*laskeutuvat makuulle pesäpaikkoihinsa]. 23. Mutta [*Silloin] ihminen lähtee askartensa ääreen [*toimiinsa] ja tekee työtään, kunnes on ilta [*on työssään iltaan asti]. 24. Lukemattomat [*Kuinka moninaiset] ovat [+Sinun] tekosi, Herra. Miten viisaasti olet ne tehnyt! [*Sinä olet tehnyt ne kaikki viisaasti.] (Koko) maa on täynnä Sinun luotujasi.

Mietkö milloinkaan sitä, miten viisaasti ja monipuolisesti Jumala on kaiken luonut? Pienimmistä atomeista aina suuren avaruuden mittasuhteisiin - kaikkialla näkyy viisaus ja ihmeteltävä jumalinen voima!

25. (Niin) merikin, (tuo) suuri ja aava - miten luvuton lauma siinä vilisee, parvittain eläimiä, pieniä ja suuria! [*siinä vilisee pieniä ja suuria eläimiä lukematon määrä.] 26. Siellä kulkevat laivat, siellä on Leviatan, (merihirviö,) jonka loit [*olet luonut] telmimään [*kisaillemaan] siellä.

27. Kaikki luotusi tarkkaavat [*ne odottavat] Sinua, (Herra, ja) odottavat ruokaansa ajallaan [että antaisit niille ruoan ajallaan]. 28. Sinä annat, ja jokainen saa osansa [*Sinä jakelet niille, ja ne kokoavat], avaat kätesi, ja kaikki [*ne] tulevat ravituiksi [kylläisiksi hyvyydestäsi]. 29. Kun käännyt pois [*Kun Sinä peität kasvosi], ne hätääntyvät [*pelästyvät], kun otat niiltä [*niiden] (elämän) hengen, ne kuolevat ja palaavat maan [*jälleen] tomuun. 30. Kun [+Sinä] lähetät henkesi, se luo uutta elämää [*ne luodaan], näin [*ja Sinä] uudistat maan kasvot.

Jumala on koko kaikkeuden hallitsija. Käsittäessämme, miten laajasti Hän hallitsee kaikkeutta, voimme uskaltaa antaa oman itsemmekin täysin Hänen hallintavaltansa alle. Hänen viisautensa, siunauksensa ja voimansa on ihmiselle parhaaksi. Siksi Hänen varaansa kannattaa laskea elämänsä.

31. Olkoon [*Pysyköön] Herran kunnia ikuinen! [*ikuisesti,] Saakoon Hän iloita (kaikista) teoistaan, 32. Hän, (jonka) katseesta maa järisee [*katsoo maata, ja se vapisee], jonka kosketuksesta vuoret [*Hän koskettaa vuoria, ja ne] savuavat!

33. Herraa minä ylistän koko elämäni ajan [*Minä laulan Herralle kaiken ikäni], laulan Jumalalle [*laulan ylistystä Jumalalleni] niin kauan kuin elän. 34. Olkoot mietteeni [*mietiskelyni] Hänelle mieleen [*mieluisaa], että saan iloita Herrasta [*Minä iloitsen Herrassa]. 35. Hävitkööt synnintekijät [*syntiset] maasta, tulkoon loppu jumalattomista! [*älkөөn jumalattomia enää olko.] Ylistä Herraa, minun sieluni! Halleluja! {"Halleluja" on hepreankielinen ylistyshuuto. Se merkitsee 'ylistäkää Herraa'.}

Näin ylistettävä, suuri ja viisas on Jumalamme. Voisimmeko me tänään laulaen ylistää Häntä, joka totisesti on kaiken ylistämisen ja kiitoksen arvoinen? Olkoon elämämme ylistyslaulu Hänen nimelleen - armonsa ja rakkautensa saattamana.

Psalmi 105:1-45

Herran armotekojen ylistys

Jumala pitää huolta omistaan ja sen näkee usein vasta eletystä elämästä. Tä-
nään edessämme saattaa olla kauhukuvia ja murheen mustia pilviä, jotka
eivät kertoneet tulostaan. Epäonnistuminen ja riittämättömyys ulkoisten pai-
neiden alla tuntuvat raskailta, mutta silloin on hyvä hetki nostaa katse Jee-
sukseen, Hänen sovitustyöhönsä ja armonsa suuruuteen. Huutaessamme
avuksemme Herran nimeä, voimme olla varmoja, että apu tulee ylhäältä.

Tämän Psalmin 15 ensimmäistä jaetta löytyvät myös Ensimmäisestä aika-
kirjasta, sen luvussa 16. Psalmia laulettiin osana juhllisuuksia Daavidin
tuodessa liitonarkun Jerusalemiin.

1. Kiittäkää Herraa, huutakaa avuksi Hänen nimeään, kertokaa
kansoille Hänen suurista teoistaan [*tehkää Hänen tekonsa tunnetuiksi kansojen
keskuudessa]! 2. Laulakaa Hänelle, ylistäkää Häntä [*laulakaa Hänelle ylistystä],
kertokaa Hänen ihmetöistään. [*kaikista Hänen ihmeistään!] 3. Ylistäkää Hänen
pyhää nimeään. [*Hänen pyhä nimensä olkoon teidän kerskauksenne!] Iloitkoot kaikki
[*niiden sydän], jotka etsivät Herraa! 4. Turvautukaa Herraan [*Etsikää Herraa]
ja Hänen voimaansa, etsikää aina [*alati] Hänen kasvojaan. 5. Muistakaa

(aina) Hänen ihmetyönsä [*ihmeitään, jotka Hän on tehnyt], Hänen tunnustekonsa [*tunnustekojaan] ja Hänen tuomionsa [*suunsa tuomioita],

Etsiessämme Jumalaa ja Hänen tahtoaan sitkeästi, saamme nähdä, miten Jumala palkitsee ne, jotka vilpittömin mielin, uskossa ja kuuliaisuudessa seuraavat Herraa. Jeesus opetti, anokaa ja kolkuttakaa! Näihin pyyntöihin Jumala vastaa ajallaan. Voidaan nähdä erityisiä siunauksia alueilla, joissa on elänyt rukoilevia Herraan uskovia ihmisiä. Heidän kylvönsä ja rukouksensa jäävät kantamaan hedelmää sukupolvien ajoiksi. Jumala valitsi Aabrahamin ja lupasi, että tämän jälkeläiset olisivat lukematon kansakunta (1.Moos.17:6-8). Aabraham, Iisak ja Jaakob uskoivat ja heidän uskonsa tuo siunauksen koko maailmalle Jeesuksessa Kristuksessa.

- *"Etsikää ennen kaikkea Jumalan valtakuntaa ja Hänen vanhurskauttaan, niin teille annetaan lisäksi myös kaikki tämä." *Matt.6:33*

Psalmeissa kehoitetaan muistelemaan menneitä aikoja, miten Herra on auttanut vaikeissa tilanteissa ja ahdingoissa. Se tuo rohkaisua tämän päivän vaellukseen ja luottamusta siihen, että Herra auttaa yhä! Löydämme Raamatusta rakastavan Jumalan, joka odottaa meidän löytävän Hänet.

6. te Abrahamin, Hänen palvelijansa, jälkeläiset, te Jaakobin pojat [*lapset], jotka Hän on valinnut [*Hänen valittunsa].

7. Hän on Herra, meidän Jumalamme, Hänen valtansa [*tuomionsa] ulottuu yli koko maanpiirin [*maan]. 8. Hän muistaa aina [*ikuisesti] liittonsa, tuhan- sille sukupolville antamansa lupauksen [*säättämänsä sanan tuhansiin sukupolviin], 9. liiton, jonka Hän teki Abrahamin kanssa, valan, jonka Hän vannoi Iisakille. 10. Hän vahvisti sen ohjeeksi [*laiksi] Jaakobille, (teki) Israelin kanssa ikuisen liiton [*Israelille ikuiseksi liitoksi]. 11. Hän sanoi: "Sinulle Minä annan Kanaaninmaan, perintöosaksi Minä määrään sen teille [*teidän perintöosanne]."

12. Heitä oli vain pieni määrä [*vähäinen joukko], he olivat vain vähäinen joukko [*vain muutamia] muukalaisia, [ja he olivat muukalaisia siinä maassa.] 13. (joka) vaelsi [He vaelsivat] kansan luota toisen luo, valtakunnasta toiseen. 14. Mutta Hän ei antanut [*ei sallinut] kenenkään sortaa heitä. Heidän tähtensä Hän varoitti [*hän nuhteli kuninkaita] kuninkaita: 15. "Älkää koskeko niihin, jotka olen voidellut [*minun voideltuihini], älkää tehkö pahaa minun profeetoilleni."

16. Kun Herra antoi nälänhädän kohdata maata [*Hän kutsui nälänhädän maahan] ja ehdytti leivän saannin [*mursi kaiken leivän tuen], 17. Hän lähetti [*oli lähettänyt] heidän edellään miehen, Joosefin, joka myytiin [*oli myyty] orjaksi. 18. Joosefin jalkoihin pantiin kahleet [*jalkojaan vaivattiin kahleilla], hän kantoi rautarengasta kaulassaan [*Hän joutui rautoihin], 19. kunnes hänen sanansa kävivät toteen. Silloin Herra osoitti hänet viattomaksi [*ja Herran sana osoitti hänet puhtaaksi]. 20. Kuningas vapautti hänet, kansojen hallitsija käski avata kahleet [*päästi hänet vapaaksi]. 21. Hän antoi valtakuntansa Joosefin hallintaan [*Hän pani Joosefin talonsa herraksi], kaiken omaisuutensa hänen hoidettavakseen [*hoitajaksi], 22. pani hänet käskemään ruhtinaita [*sitomaan omaan tahtoonsa faraon ruhtinaita] ja opettamaan viisautta vanhimmille.

23. Niin Israel tuli Egyptiin, Jaakob muukalaisena Haamin maahan. 24. Herra teki kansansa [+hyvin] hedelmälliseksi ja paljon vahvemmaksi kuin sen viholliset [*väkevämmäksi kuin sen ahdistajat]. 25. Näin hän muutti egyptiläisten mielen [*Hän käänsi näiden sydämet], ja he alkoivat vihata Hänen kansaansa, vehkeillä Hänen palvelijoitaan vastaan [*kohtelemaan kavalasti Hänen palvelijoitaan].

Jumalan siunatessa israelilaisia, egyptiläiset alkoivat kadehtia heitä. Se synnytti egyptiläisissä vihamielisyyttä, jota Jumala käytti johdattaakseen kansansa pois Egyptistä luvattuun maahan.

26. (Silloin) Herra [*Hän] lähetti Mooseksen, palvelijansa, ja Aaronin, valitsemansa miehen, 27. ja nämä tekivät Hänen tunnustekojaan, tekivät Hänen ihmeitään Haamin maassa. 28. Herra pimensi maan, tuli synkeä pimeys [Hän lähetti pimeyden, ja pimeys tuli], mutta egyptiläiset eivät taipuneet [*eivätkä he voineet vastustaa hänen sanojaan]. 29. Hän muutti (heidän) virtansa [*vedet] vereksi ja tappoi heidän kalansa. 30. Heidän maansa vilisi sammakoita, niitä oli jo kuninkaan palatsissakin. 31. Herra käski, ja paarmat tulivat, syöpäläiset levisivät yli maan. 32. Hän lähetti sateen sijasta raekuuroja ja löi tulen lieskoilla heidän maataan. 33. Hän tuhosi viiniköynnökset ja viikunatarhat [*viikunapuunsa] ja silpoi kaikki heidän puunsa [*pirstoi puut heidän alueeltaan]. 34. Hän käski [*sanoi], ja heinäsiikat tulivat, tuli niiden toukkien luvuton joukko, 35. ja ne söivät kaiken vihreän [*vihannan] heidän maastaan, ahmivat sadon vainioilta [*söivät heidän maansa hedelmät]. 36. Hän surmasi kaikki heidän esikoisensa, heidän mie-

huutensa ensi hedelmät. 37. Niin [*Sitten] Hän vei israelilaiset pois Egyptistä: he lähtivät kantaen hopeaa ja kultaa, kaikki heimot epäröimättä, horjumatta [*eikä sen heimoissa ollut kompastelevia]. 38. (Koko) Egypti iloitsi heidän lähdöstään, sillä kansa pelkäsi heitä [*sen oli vallannut kauhu heidän takiaan]. 39. Herra levitti pilven heidän verhokseen [*suojaksi] ja pani tulen valaisemaan yötä. 40. He [*Kansa] pyysi(vät) ruokaa, ja Hän lähetti [*pani tulemaan] viiriäisiä ja ravitsi heidät taivaan leivällä [*antoi heille kylliksi taivaan leipää]. 41. Hän avasi kallion, ja siitä kumpusi vettä [*vedet virtasivat], vesi juoksi virtanaan pitkin kuivaa maata [*kuivassa maassa juoksivat virrat]. 42. Herra [*Sillä Hän] muisti pyhän lupauksensa [*sanansa], jonka Hän oli antanut palvelijalleen Abrahamille [*Hän muisti palvelijaansa Abrahamia]. 43. Hän vei kansansa pois, ja kansa iloitsi [sen iloitessa], riemu raikui, kun Hän vei valittunsa [*valittunsa riemuhuudon raikuessa]. 44. Hän antoi heille (toisten) kansojen maat, he saivat korjata näiden työn hedelmät, 45. ja [*että] heidän tuli noudattaa [*he noudattaisivat] Herran käskyjä [*Hänen lakejaan], pitää kunniaa Hänen lakinsa [*opetuksiaan]. Halleluja!

Jumalan tarkoitus oli pelastaessaan israelilaiset, että he noudattaisivat Hänen hyvää lakiaan ja asetuksia. Valitettavasti ihmisille ei kelpaa Jumalan opetukset, vaikka ne olisivat meidän itsemme parhaaksi. Itsekkäinä ihmisinä emme haluaisi elää Jumalamme kunniaksi ja liian usein maailma tulee meille rakkaammaksi kuin Hänen hyvyytensä.

Psalmi 106:1-48

Herran uskollisuus, Israelin uskottomuus

Tämä Psalmi kuvastaa ihmisyyttä ja osaamme Jumalamme edessä. Vaikka olisimme saaneet kohdata suurimmat ja mahtavimmat Jumalan ihmeet elämässämme, löydämme itsemme lankeemuksesta ja synnistä. Olemme, kuin Pietari, joka uhoten lupasi pysyä Jeesuksen vierellä loppuun asti - *mutta sitten kokko lauloi.*

"Pelasta meidät" - on rukous, johon tulemme vielä tänäänkin. Se on ainut toivomme. Ellei Herra meitä pelasta suuressa armossaan, olemme ikuisesti kadotettuja. *"Jumala muisti liittonsa ja armahti kansaansa, leppyi suuressa armossaan."* - Jeesuksen kuolemaan ja ylösnousemukseen vedoten, mekin saamme tulla armoalttarille. Tunnustaessa syntimme ja nöyrästi anoessamme anteeksiäntoa, kohtaamme Jumalan armon ja rakkauden. Hyvydessään Hän

antaa kaikki syntimme anteeksi ja pelastaa meidät - Poikansa Jeesuksen Kristuksen tähden.

1. Halleluja! Kiittäkää Herraa! Hän on hyvä, iäti [*ikuisesti] kestää Hänen armonsä.

2. Kuka voi sanoiksi pukea [*luetella] Herran voimateot, kuka voi Häntä kyllin ylistää [*kylliksi kuuluttaa Hänen ylistystään]?

Raamatun kertomukset kattavat kaikki pelastusteot ihmiselämän ajalta. Syntymän ja kuoleman välinen aika on ihme ja Jumalan lahja itsessään. Pyydä Jumalaa avaamaan silmäsi Hänen tekemilleen ihmeille elämässäsi.

3. Onnellisia [*Autuaat] ne, jotka elävät vanhurskaasti [*noudattavat oikeutta], jotka aina tekevät niin kuin oikein on. [*aina toimivat vanhurskaasti!] 4. Herra, Sinä olet armollinen kansallesi - muistathan myös minua! [*muista minua suosiolla, jota kansallesi osoitat.] Auta minua, ota minut huomaasi [*Etsi minua ja pelasta minut], 5. että saisin kokea [*että näkisin] valittujesi onnen, että [*ja] saisin iloita, kun Sinun kansasi iloitsee [*iloita yhdessä kansasi kanssa], ja ylistää osaani Sinun omiesi [*perintöosasi] kanssa.

6. Me olemme tehneet syntiä, niin kuin isämmekin, pahoin [*pahaa] me olemme tehneet, eläneet jumalattomasti [*olleet jumalattomia]. 7. Kun isämme olivat Egyptissä, he eivät ymmärtäneet Sinun tunnustekojasi [*ihmeitäsi]. Vaikka monin tavoin osoitit uskollisuutesi, he eivät sitä mieleensä painaneet [*eivät muistaneet monia armotekojasi]. Kaislamerellä he kapinoivat (Sinua vastaan) [*kapinoivat meren rannalla]. 8. Mutta Herra pelasti heidät, nimensä (kunnian) tähden, Hän osoitti voimansa ja suuruutensa [*tehdäkseen voimansa tunnetuksi]. 9. Hän käski [*nuhteli] Kaislamerta, ja se kuivui, ja Hän kuljetti heidät syvyyksien halki, merenpohjaa pitkin kuin aavikkotietä [*autiomaassa]. 10. Hän pelasti heidät vainoojien käsistä [*vihamiehen kädestä], vapautti [*lunasti] heidät vihollisen vallasta. 11. Vedet peittivät heidän ahdistajansa, ainoakaan ei jäänyt henkiin [*jäljelle]. 12. Silloin isämme [*he] uskoivat Hänen sanansa ja lauloivat Hänelle kiitosta [*lailoivat Hänen ylistystään].

13. Mutta kohta he taas unohtivat Hänen tekonsä, eivät odottaneet Hänen neuvojaan. 14. Autiomaassa he kävivät ahnaiksi [*paloivat himosta] ja koettelivat [*kiasasivat] Jumalaa. 15. [+Niinpä] Hän antoi heille, mitä he pyysivät, mutta istutti [*lähetti] heihin hivuttavan taudin.

Omien himojen täyttymys hämärtää Jumalan tahdon ja suunnitelmien näkemistä. Tämän ajan moraalikäsitteet, jotka vaalivat vain himojen täyttymystä, eivät kuitenkaan ole ihmisyydelle parhaaksi. Luojana Jumala tietää kyllä, mikä on meille tosiparhaaksi. Siksi Jumalan tahtoa kannattaa etsiä ja hapuilla. Hänen huolenpitoonsa kannattaa aina turvaa.

16. (Leirissä) kansa alkoi kadehtia Moosesta ja Aaronia, Jumalan [*Herran] pyhää. 17. Silloin maa aukeni ja nieli Datanin, hautasi alleen Abirammin joukon. 18. Tuli leimahti [*syttyi] leirin keskellä, liekki poltti jumalattomat.

19. Horebin juurella he valoivat sonnin [*tekivät vasikan] ja kumarsivat teke-
mänsä patsasta [*kumartuivat palvomaan valettua kuvaa]. 20. He vaihtoivat Herran, Kunniansa, ruohoa syövänsä naudan kuvaan. 21. He unohtivat Jumalan, pelastajansa, Hänet, joka teki [*oli tehnyt] suuria [+tekoja] Egyptissä, 22. Haamin maassa ihmeellisiä töitä, pelottavia tekoja Kaislamerellä. 23. Vihassaan Herra aikoi hävittää heidät, mutta Mooses, Hänen valittunsa, astui Hänen eteensä ja suojeli heitä, taivutti Hänet säästämään kansan [*Hän olisi tuhonnut heidät, ellei Mooses, Hänen valittunsa, olisi astunut Hänen eteensä puolustajaksi ja kääntänyt pois Hänen vihaansa tuhoa tuottamasta].

Tämä tarkoittaa, että Mooses esirukoili kansan puolesta ja Jumala kuuli Moosesin rukousta. Kansa oli pahoin rikkonut Jumalaa vastaan, mutta tämä kertoo meille, miten suuri on Jumalan armo ja rakkaus. Hän kuitenkin armahti kansaa, joka kääntyi Hänen puoleensa.

24. He väheksyivät [*halveksivat] ihanaa maata, he eivät uskoneet Herran sanaa 25. vaan nurisivat [*napisivat] teltoissaan eivätkä tahtoneet totella Herraa [*kuunnelleet Herran ääntä]. 26. Silloin Herra kohotti kätensä [+heitä vastaan] tuhotakseen heidät autiomaassa 27. ja heittääkseen heidän lapsensa kansojen sekaan [*hävittääkseen heidän jälkeläisensä kansojen keskuudessa], hajalle vieraisiin maihin [*ja hajottaakseen heidät vieraisiin maihin].

28. He antautuivat palvelemaan Baal-Peoria ja söivät kuolleille kuville tuotuja uhreja. 29. He vihastuttivat Herran teoillaan, ja siksi [*Silloin] vitsaus iski heihin [*puhkesi heidän keskuudessaan]. 30. Mutta kansan keskeltä nousi Pinehas - hän langetti tuomion [*pani tuomion täytäntöön], ja vitsaus väistyi [*lakkasi]. 31. Tämän tähden hänet katsotaan vanhurskaaksi [*Se luettiin hänelle vanhurskaudeksi], iäti [*ikuisesti], polvesta polveen.

32. Meribassa, missä vedet virtasivat, he vihastuttivat Herran [*Jumalan]. Mooses joutui kärsimään heidän takiaan [*Mooseksen kävi pahoin heidän vuokseen], 33. kun he saivat Hänet menettämään malttinsa [*sillä he katkeroittivat hänen mielensä] ja Hän puhui sanojaan punnitsematta [*huulillaan ajattelemattomasti].

34. He eivät hävittäneet kansoja, jotka Herra oli käsenyt hävittää, 35. vaan veljeilivät vieraiden kansojen kanssa [*sekoittuivat vieraisiin kansoihin] ja ottivat oppia niiden menoista [*heidän teoistaan]. 36. He palvoivat vieraita jumalia [*heidän jumalankuviaan] ja joutuivat niiden pauloihin [*niistä tuli heille ansa]. 37. He uhrasivat poikiaan ja tyttäriään hengille [*riivaajille], 38. poikiensa ja tyttäriensä veren he uhrasivat Kanaanin jumalille. He vuodattivat viatonta verta, ja maa saastui. [*Maa saastui verenvuodatuksesta,] 39. He tahrasivat itsensä teoillaan, kun he olivat uskottomia Herralle [*saastuttivat itsensä töillään ja olivat haureellisia teoissaan].

Israelin historiaa on hyvä tuntea. Ihmetellessä, miksi Israelia kuritettiin niin rankalla tavalla maailman historian aikoina, on nähtävä heidän syvä lankeemuksensa kerta toisensa jälkeen. Aina he niskuroivat ja lähtivät vaeltamaan omia teitään ja tuhosivat siellä itsensä. Niin kuin Israel oli taipuvainen unohtamaan Jumalan, niin mekin olemme taipuvaisia unohtamaan Hänet ja Hänen tahtonsa.

40. Niin Herran viha syttyi, hän ei enää sietänyt omaa kansaansa [*Herra vihastui kansaansa ja inhosi perintöosaansa]. 41. Hän antoi sen vieraiden kansojen käsiin, vihamiesten orjuuteen [*ja heidän vihamiestensä hallitsivat heitä]. 42. Viholliset ahdistivat israelilaisia, ja heidän oli nöyryyttävä vieraiden valtaan [*alistuttava näiden käden alle].

Toisinaan Jumala sallii ongelmia, että havahtuisimme näkemään oman tilamme ja etsimään siihen apua Jumalalta. Ongelmat voivat johtaa kokemaan entistä voimakkaammin Jumalan uskollisuuden ja rakkauden. Sanotaankin, että synnin tehtävä on paljastaa, miten paljon kuitenkin Jeesus rakastaa jokaista ihmistä. Hänen armonsa kautta opimme tuntemaan rakkautensa.

43. Yhä uudestaan [*Monet kerrat] Herra pelasti heidät. Silti he kapinoivat ja toimivat halujensa mukaan [*mutta he niskoittelivat oman mielensä mukaan], vajosivat syntiin yhä syvemmälle [*sortuivat pahuutensa tähden]. 44. Mutta Herra näki heidän ahdinkonsa ja [*sortuivat pahuutensa tähden,] kuuli heidän (avun)huutonsa. 45. Hän muisti liittonsa ja armahti heitä, osoitti suuren

laupeutensa [*leppyi suuressa armossaan]. 46. Hän taivutti heille suopeiksi ne, jotka olivat vieneet heidät vankeuteen [*Hän salli heidän saada armon kaikilta, jotka olivat vieneet heidät vankeuteen].

Jumalan armo ja rakkaus eivät määräydy meidän uskollisuutemme mukaan. Hän lähetti oman Poikansa Jeesuksen Kristuksen kuolemaan puolestamme, vaikka emme mitenkään voisi ansaita sellaista armoa ja pelastusta.

47. Pelasta meidät, Herra, meidän Jumalamme, saata meidät yhteen kansojen keskeltä! [*Kokoa meidät kansojen seasta,] Silloin saamme ylistää pyhää nimeäsi ja riemuiten kiittää Sinua [*että kiittäisimme sinun pyhää nimeäsi ja pitäisimme kunnianamme sinun ylistystäsi]. 48. Ylistetty olkoon Herra, Israelin Jumala, iankaikkisesta iankaikkiseen [*Kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala, iankaikkisesta iankaikkiseen, ja kaikki kansa sanokoon: "Aamen. Hallelujaa!"!]

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että Hän antoi ainutsyntyisen Poikansa, ettei yksikään, joka Häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan tuomitsemaan maailmaa vaan sitä varten, että maailma pelastuisi Hänen kauttaan. Sitä, joka uskoo Häneen, ei tuomita. Mutta se, joka ei usko, on jo tuomittu, koska hän ei ole uskonut Jumalan ainutsyntyisen Pojan nimeen. Joh.3:16-18*

[*Tarkempi käänös, esim. Raamattu Kansalle]

Pasin Palstat - tekstit

Psalmit ovat yksi tärkeistä Raamatun ilmoituksista. Käyn näitä lukuja läpi tutkien sanaa eri käännöksistä ja kommentaari teoksista. Tarkoitus ei ole esitellä oivalluksia tai omaa erinomaisuutta, vaan jakaa rakentavaa tietoa uskon ja hengellisen elämän vahvistamiseksi.

"Pasin Palstat" ovat hengellisiä kirjoituksia. - Tarvitsemme Sanan opetusta, sen tutkimista ja Jumalan Hengen täyteyttä oppiaksemme tuntemaan Jumalaa ja pysyäksemme Hänen tahtonsa tiellä.

"Tartu opetukseen, älä hellitä, pidä kiinni siitä, se on elämäsi." Snl.4:13

Lukiessasi tekstejäni, rukoile, että Jumala saisi puhua sinulle, sillä Hänen lähettäessä sanansa, se toteutuu ja tekee sinulle pelkästään hyvää!

Jumala rakastaa sinua ja siksi Hän on uskonut sanansa palvelijoilleen tuodakseen elämän leipää ja vettä myös sinun ammennettavaksi.

Halutessasi osallistua, voit rukoilla niiden ihmisten puolesta, joita saavutamme tämän työn avulla. Rukoile myös Herran palvelijoille viisautta, ymmärrystä ja johdusta - heidän palvellessa jokaista, joka janoaa Herraa ja Hänen tuntemustaan.

"Rukoilkaa minunkin puolestani, että suuni avatessani minulle annettaisiin oikeat sanat julistaakseni rohkeasti evankeliumin salaisuutta." Ef.6:19

Pasi Kallio, Seinäjoen helluntaiseurakunnan Nettityöntekijä

www.pasikallio.fi

www.pasikallio.com/pasinpalstat

www.facebook.com/groups/pasinpalstat

pasinpalstat@gmail.com